

PERRY RHODAN

259

H. G. Ewers

PODIVNÝ ROBOT

Přeložila Anna Štorkánová

1.

Obě obskurní postavy, které přihlížely montáži transponderu, se bavily v řeči Pozemšťanů. Přesto nepocházely ze Země a ani to nebyli lidé.

První bytost se podobala přerostlému kříženci mezi myší a bobrem. Kulaté myší uši se trhaně pohybovaly a stejně trhaně plácal o podlahu hangáru široký bobří ocas.

Druhá postava se vzdáleně podobala člověku. Alespoň tím, že měla hlavu, trup, dvě ruce a dvě nohy. Tím ovšem podobnost končila. Velikost zaostávala i za mírou pozemského novorozence a obnášela přesně třicet centimetrů. Nebyla tedy ani třetinou první bytosti. Z těchto třiceti centimetrů zabírala hlava plnou polovinu. O druhou polovinu se dělil trup a nohy.

Větší bytost byla oblečená do jemně zelené uniformy, ze které trčel holý ocas. Menší tvor nebyl oblečený vůbec.

První byl všeobecně známý. Miliony lidí na mnoha planetách s požitkem četly o dobrodružstvích myšoba Guckyho a školní mládež k pramalé radosti staropanenských učitelek, které se pořád ještě vyskytují, obdivovala udatné činy i žertíky prohnáného myšoba a dokonce se je pokoušela napodobovat.

Ten druhý nepatřil k slavným mužům Solárního impéria a na vzdálené Zemi nikdo nevěděl o jeho existenci. Robot s parapsychickými schopnostmi Log se objevil teprve před třemi dny přesněji řečeno vlákal Icho Tolota a Velkého administrátora do své malé říše v nitru planetoidu Runaway a uchopil je do své sugestivní moci. Přitom nebyl nepřítelem Pozemšťanů a k tomuto kroku, byť po morální stránce odsouzeníhodnému, ho dohnala touha po poznání. Stal se pokud je to u robota vůbec možné — přítelem Perryho Rhodana.

Jak se Log dostal na Runaway a jakou roli hraje v okruhu působnosti dosud neobjevených Mistrů ostrovů to nevěděl nikdo. Log o tom zarytě mlčel.

Gucky se přestal zajímat o techniky a znučeně zívá. Pak odhalil svůj jediný hlodavý zub a ze strany mrknul na svého průvodce. Z kapsy kombinézy vytáhl velikou mrkev a podal ji robotovi. * „Co s tím?“ zeptal se Log v řeči Pozemšťanů.

Myšob ostře vypískl. „Jíst, ty hlavo kulatá!“

„Je mi líto,“ odpověděl Log příkře, „nepotřebuji žádnou potravu. Naštěstí nejsem závislý na tak neestetických předmětech.“

Zub okamžitě zmizel a v očích se objevilo rozhořčení. „Neestetických...? Máš vůbec ponětí, jaká to je pochoutka?“

Log mávl svou nepatrnou ručičkou.

„Jak bych to mohl vědět, jednozubko? Já...“

Chtěl nejspíš ještě říct, že nemá ani ústa, ani chuťové orgány či zažívací ústrojí, ale neuvědomil si, jak citlivě myšob zareaguje na poznámku o jeho zubu. Gucky telekineticky vystřelil robota vzhůru a nechal jej pod střechou metat kozelce.

„Jak se ti tam líbí?“ posmíval se zdola Gucky. Vyhodil do vzduchu mrkev a telekineticky ji

poslal nahoru. „Dávej pozor“! Letí na tebe raketa!“

technici z CRESTU m, kteří instalovali transmitter, nechali práce a sledovali podívanou, která se odehrávala v hangáru pro pomocné lodě na ukořistěné lodi ASKAHA.

A najednou myšob zavřískl: „Kde je moje mrkev?“

Technici se smáli a to Guckyho naštvalo ještě víc. Naráz stáhl silové pole s tím, že nechá Loga spadnout a těsně nad zemí ho zachytí.

Ale nestalo se nic. Robot nereagoval.

Místo toho se u myšobových nohou rozpleskly zbytky mrkve.

Od skupiny techniků se oddělil muž v uniformě důstojníka vědeckého týmu. Zastavil se před myšobem a ukázal na zem.

„Doufám, že to zmizí, a to okamžitě mimořádný důstojníku Gucky!“

Gucky nechápavě zíral na šéfa fyziků CRESTU III a jen pomalu mu docházelo co od něj doktor Spencer Holfing žádá.

„Bude to?“ zařval cholerický muž.

To neměl dělat. V příštím okamžiku se mu zbytky mrkve rozmázly po obličeji. Technici se rozesmáli a vědec zuřil. Pokoušel se odstranit tu věc z obličeje a zároveň chtěl Guckyho nakopnout, ale máchl nohou do prázdna a když se chtěl za myšobem rozběhnout, mezi jeho nohy se připletla malá černá věčička, doktor Holfing klopýtl a těžce se svalil.

Log cupital k myšobovi, napřáhl kovovou ruku a řekl: „Malí tvorové musí držet spolu. Jsme zase kamarádi?“

Gucky se nedůvěřivě podíval na ruku, a pak řekl:

„Ano. Ostatně bych tě měl považovat za nemilou konkurenci, ale nejsem člověk. Jako duchaplná bytost souhlasím se spoluprací. Můj génus a tvoje triky z nás učiní nepřekonatelný tým. Ale pověz mi, kam zmizela moje mrkev?“

Log se zahihňal. Gucky se v duchu divil, jak rychle si ten tvor ze středu Andromedy osvojil lidské způsoby.

„Já jsem robot psí, jestli jsi to ještě nezpozoroval a...“

Myšob mávl packou. „Pořád slyším Jen to psí! Já jsem taky živočich se schopnostmi psí, ale ani Já bych nedokázal nechat zmizet mrkev, pokud bych ji nesež... nesnědl.“

„Zcela nevědomky jsi se sám zmínil o podstatném rozdílu mezi námi,“ odpověděl robot. „Ty jsi živá bytost a já robot. Já můžu stoprocentně kontrolovat svoje paraschopnosti. Tu mrkev jsem teleportoval do paraprostoru a kdybych chtěl, mohl jsem ji tam nechat viset.“

Myšob poslouchal s otevřenou pusou.. „Víš co? Pomůžeš mi s další stránkou mého eposu o dobývání univerza. Rychle! Epos čeká!“

Log se ušklíbl. „Já si spíš myslím, že chceš zmizet než sem přijde Velký administrátor. Ten fyzik si šel stěžovat a...“

Gucky chtěl sáhnout po Logově ruce, aby se s ním teleportoval, ale robot už zmizel.

* * *

Doktor Spencer Holfing napřáhl ruku. „Tady, pane...!“ Když viděl, že Gucky tu není, otočil se.

„Teď tu byl, i ten trpasličí robot...“

„A oba jsou neviditelní,“ prohlásil suše Perry Rhodan. „Vy si vážně myslíte, že mě zajímají vaše rozmíšky s mimořádným důstojníkem Guckym? Obávám se jen toho, aby Gucky Loga nepoškodil.“

„Nechal ho dělat přemety. Chtěl jsem je dostat od sebe a Gucky to nepochopil.“

Perry Rhodan se usmál. Znal šéfa fyziků. Pokud šlo o jeho obor, nikdo se s ním nemohl měřit, ale jinak byl tento korpulentní vědec typický cholerik. Při sebemenším podnětu vyletěl.

Rhodan poplácal Holfinga po rameni. „Zapomeňte na ta! Snad vás trochu

uklidní fakt, že myšob si nedělá legraci jen z vás."

Přistoupil ke složité aparatuře, pochválil precizní práci a zeptal se Holfinga, kdy budou hotovi.

„Za čtyři hodiny, pane. A nepokoušejte se mě honit! Nespustím transmitter dřív, než budu osobně přesvědčený o jeho bezchybné funkci. Nechci nic riskovat rozhodně ne při nasazení, které chcete podniknout s ASKAHOU."

„Vy nic neriskujete, protože zůstanete na CRESTU III. Ostatně s termínem souhlasím. Ani já nechci nic riskovat."

Jakmile Pěny Rhodan vyšel z hangáru, zachmužil se. Vzpomněl si na události, staré tři dny.

Posádka ASKAHY, čítající čtyři sta Tefrodů, se okamžitě po přistání na planetoidu Runaway pokusila o osvobozující akci. Muži z Andromedy by málem zvítězili nad Pozemšťany, kdyby nezasáhl Icho Tolot. Jakmile Tefrodové spatřili halutského obra, zachvátila je panika. Krátce poté, co se loď dostala opět do rukou Pozemšťanů, všichni Tefrodi v jeden okamžik zemřeli.

Pitva několika mrtvých prokázala, že mozky Tefrodů byly roztrhány poté, co v nich explodoval přijímač, ovládaný hyperimpulzy. Z toho vyplývalo, že byli svými pány, Mistry ostrovů, vědomě obětováni.

Od té doby se Velký administrátor ptal, proč impulz přivedl k explozi jen mikropřijímače a ne celý křižník.

Rakal a Tronar Woolverové měli za pomoci svých schopností hledat eventuální skrytou nálož. Logikové CRESTU III se domnívali, že nálož možná nevybuchla jen náhodou. Za jistých okolností mohlo jako rozbuška působit jakékoliv zapojení proudu, a proto měli oba společně s Baar Lûnem prověřit vodiče.

Z jedné zásuvky se zvedl obláček bílé mlhy, se zasyčením stoupal, ztmavl a před Rhodanem stál Rakal Woolver.

Počkal než se struktura jeho těla stabilizuje a pak přistoupil k Rhodanovi a zasalutoval.

„Našel jste něco, Rakale?"

Mutant stál v pozoru. „Zatím ne, pane. Ani my ani Baar Lun si nedovedeme představit úkryt pro trhavinu. Prošli jsme i nejslabší vodiče."

i» „Přesto odpojte všechna vedení, která nejsou nezbytně nutná." ' „Ano, pane. Modulán nám hodně pomáhá. Jemu stačí jen podívat se na vodič a energii, která by jím měla proudit, zablokuje."

Rhodan nepřistoupil na jeho lehký tón. „Nezapomínejte, co všechno závisí na vaší práci.

ASKAHA je příliš drahocenná než abychom si mohli dovolit ztratit ji pro pouhé přehlédnutí."

Rakal Woolver vážně přisvědčil a zmizel.

Rhodan se opět zamyslel. Tomuto vždy logicky uvažujícímu muži bylo záhadou tak mohli Mistři ostrovů udělat něco jen napůl.

Chtěl se na můstku přesvědčit, jak pokračuj i práce na hyperyysflači tefrodského křižníku.

Původní hypervysílače byly zničeny a protože Perry Rhodan měl s ukořistěnou lodí jisté úmysly, nechal z CRESTU III přenést a zabudovat přenosný hyperkom.

Na velitelské palubě vystoupil z antigravitačního výtahu a roztržitě prošel chodbou. Tady někde bylo ubytováno padesát mužů ze speciálního komanda, které bude tvořit posádku ASKAHY.

Kosmický inženýr Kalak je školil v obsluze přístrojů tefrodského křižníku.

Rhodan se podivil, když z jedné kabiny zazněly hlasy. Už chtěl jít dál, protože nenáviděl poslouchání za dveřmi, ale najednou se zarazil. Zaslechl něco, co se vůbec nehodilo do prostředí ukořistěné lodi, plné nebezpečí.

Perry překonal morální zábrany a přitiskl ucho na dveře.

„...nad propastnou samotou vzešly hvězdy nového věku..."

Jiný hlas pokračoval: „...ultragiganti v mlžném závoji, a za nimi oheň, za nimi dým..."

Rhodan v bezbřehém úžasu otevřel ústa.

„... .Mistři ostrovů se zachvěli..."

„...a myšob... Ehm, co myšob? Pomoz mi, skrčku!"

„Myšob chtěl svou mrkev!"

Do patetického přednesu vpadlo vzteklé zapištění a tříštivý zvuk. Velký administrátor prudce otevřel dveře.

Myšob seděl na pohovce a hrozil pěstí. Na podlaze se válely trosky starodávného budíku, kterým Cucky ve vzteku praštil o zem. Uprostřed nízkého stolku stál robot Log, v obou rukách držel zapisovač a před ním ležel aktivovaný registr.

Rhodan pronesl stejným tónem: „Co byste říkali tomuhle: Myšob dostane za uši..."

Cucky leknutím vyskočil, a kdyby telekineticky nezasáhl, jistě by spadl. Pak ale opět nabyl rovnováhy a důstojně pravil: „Když hovoří básníci, nevzdělanci mají mlčet! Tady se setkaly dvě duše a pracují na velkém eposu o dobytí univerza a ty sem přijdeš se' svými přízemními poznámkami!"

„Ale zato mají velmi blízko ke skutečnosti!"

„Jsi stejný jako Lucky Log. On je obyčejný grafoman. Co má skutečnost společného s uměním? Nic!"

„Možná, že jsem stejný, ale co to je grafoman? A proč je Log Lucky?"

„Grafoman je... To je člověk, který má chorobné nutkání pořád něco psát nebo říkat, bez ohledu na hodnotu obsahu. Je to přesný opak mě. Já jsem pěvec, bard! A pokud jde o Logovo jméno, dostal je ode mě před půlhodinou, když jsem se mamě pokoušel vymámit z majora Bernarda konzervu chřestu. Log je šťastný, protože nemá žaludek."

„Konečně logická odpověď," řekl Rhodan a otočil se k robotovi: „Něco jsi mi připomněl. Co mi vůbec brání v tom, abych tě zavřel ve tvé stanici? My máme dost starostí. Proč máme trpět ve své lodi něco, co nám může být nebezpečné?"

Lucky Log se zasmál. „Protože mě vyhodit nemůžete a protože pro vás nepředstavuji! žádné nebezpečí."

Perry věděl, že bude těžké se Loga zbavit. Robot s tolika parapsychickými schopnostmi byl takřka nepostižitelný. „Kdo mi zaručí, že nejsi nebezpečný?"

Robot se otevřeně rozesmál. I tentokrát se zdálo, jako by zvuk vycházel z celého povrchu jeho těla. „Gucky je můj přítel, pane. Pokud jste vy přítelem Guckyho, nemáte se mě co obávat."

„Opět jsem hlavní postavou!" vykřikl Gucky. „Mohl bys to dát na vědomí starému dobrému majoru Bernardovi, Perry. Jistě mi povolí deset kilo mrkve denně navíc."

„Nechá tě vyškrtnout ze seznamu! Major Bernard se nedá vydírat. Bavte se dobře nad svým grandiózním eposem!"

„Dnes byl velmi nepříjemný," stěžoval si Gucky po Rhodanově odchodu.

„Naopak. Jeho myšlenky byly úplně jiné než slova," odporoval Log.

* * *

Perry Rhodan a Icho Tolot opustili vedlejším vchodem ASKAHU, a protože nechtěli být viděni, zapojili deflektory.

Za pomoci antigravitačních projektorů se vznášeli nad temným povrchem planetoidu Runaway. Sem odvěkl CREST III ukořistěný tefrodský křižník. To ještě zuřila bitva mezi Maahky a Tefrody u planetární soustavy slunce Atrun.

ASKAHA měla být během šesti hodin připravena ke startu.

Nyní chtěli Halut'an a Rhodan osvětlit další tajemství. V průběhu bojů s povstavší posádkou ASKAHY Icho Tolot náhle zmizel. Rhodan zjistil, že Halut'an, j nejspíš nedopatřením vypadl z otvoru po maahkské střele v plášti křižníku, a pus. til se stejnou cestou. Venku našel v povrchu planetoidu kruhový otvor. Vedle otvoru ležela Tolotova zbraň. Perry si byl vědom, že by se jí

Tolot dobrovolně nevzdal a okamžitě se vydal za ním. Jeho vůli přemohl sugestivní vliv a byl vtažen do podzemních prostor, kde už byl i Haluťan. Pak sugestivní vliv opadl, ale nemohli se pohnout z místa.

Poté se vynořil robot Log, který nechtěl nic jiného, než si povídat. Aspoň to tvrdil a totéž říkal i dnes. Proto taky doprovodil Tolota a Rhodana do ASKAHY.

Až doposud se Log choval podle svých slov. Brzy zjistili, že umí číst myšlenky, vytvářet sugestivní nátlak, je telekinet i teleportér a disponuje schopnostmi ce ' lého Sboru mutantů. Perry Rhodan měl z minulosti mnoho špatných zkušeností se zdánlivě neškodnými bytostmi a chtěl se o tomto robotovi dovědět něco víc.

Proto ten tajný výlet.

Halutský obr si zasunul zbraň za opasek, protože proti paramentálnímu vlivu selhávaly i ty nejlepší. Taky ho trápila myšlenka, že existuje bytost, která dokáže překonat jeho duševní blok, jako by jej ani nenastavil.

Vstoupili do kolmé šachty. Antigravitační výtah fungoval stejně jako tehdy, když šachtu objevili.

Pěny se ironicky usmál pojmu objevili. Ve skutečnosti robot objevil je a přitáhl si je k sobě.

Dole v chodbě byly dveře, které Tolot lehce vylomil. Perry neslyšel nic. Na Runawayi nebyl vzduch ani jiný plyn, ve kterém by se mohly šířit zvukové vlny.

Pak Rhodan vypnul deflektor a Haluťan udělal totéž.

Pokud Log může kontrolovat jejich myšlenky, stejně jejich úmysl odhalí. Perry ovšem doufal, že dosud pracuje na eposu. Přesto měl podivný pocit, když se za Tolotovými zády vydal do spirálovité chodby. Cítil se jako zloděj a musel sám sebe přesvědčovat, že tato cesta je jeho povinností.

Najednou se zarazil. „Tolote! Při naší první návštěvě byl tady dole vzduch!”

>„Log říkal, že ho udělal jen pro nás, pane.”

Perry si oddechl. Asi byl příliš nedůvěřivý. proč by tu měl být vzduch, když robot nečekal návštěvu? O minutu později stáli za stříbřitě se lesknoucími dveřmi. Za nimi byla diskovitá místnost, ve které se poprvé setkali s Logem.

„Tohle se mi nelíbí!” řekl Tolot. „I tyhle dveře budu muset otevřít násilím. Kdoví, jaké škody tím způsobíme.”

Ani Rhodanovi se to nelíbilo, ale co mu zbývalo?

Haluťan se opřel. Za normálních okolností mu jakákoliv pancéřovaná příčka odolávala nanejvýš tři vteřiny. Tentokrát se musel rozběhnout ze vzdálenosti deseti metrů.

Materiál dveří byl proražen asi jako když projektil prolétne pergamenovým papírem. Icho Tolot vyrazil vítězný pokřik a zmizel.

Perry Rhodan posvítil do otvoru. Bezpochyby to byla stejná místnost, ve které se poprvé setkali s robotem. Ale Haluťan tam nebyl.

Rhodan neuvažoval, vytrhl zbraň a skočil dovnitř.

Zbraň mu nebyla k ničemu. Dveře za jeho zády zmizely, pryč byl i diskovitý prostor, ř Nebylo tu nic.

Rhodan měl pocit, že padá do propasti.

* * *

„Co to bylo?” zeptal se Gucky a napřímil se.

„Nic,” odpověděl Log. „Ještě nám chybí několik řádek.”

Myšobovi se pohnuly vousky, jako by věřil. Ve skutečnosti se větření odehrálo v duchu a nepodílel se na něm čichový orgán, ale parasektor mozku.

„Jako by šéf volal o pomoc,” zabrumlal Cucky.

„Velký administrátor? Proč by měl volat o pomoc? Ostatně, já bych to měl zjistit první,” řekl

robot.

„Právě. Nedokážu Číst v jeho myšlenkách, protože je příliš silně blokuje.“

„Nechce, abys je znal,“ zasmál se Log.

„Považuješ Perryho za hlupáka. On dobře ví, že tobě se nemůže ubránit, tak se o to ani nepokouší.“ Myšob se díval do stropu, jako by tam hledal odpověď na svoje otázky a najednou zmizel.

Log se podíval na místo, kde Gucky seděl a i on se vydal na neviditelnou cestu.

Když se opět vynořil, udělal to tak nešikovně, že přepadl přes hranu stolu a nešetrně dosedl na zem. Okamžitě se zvedl a zadíval ke dveřím.

Na prahu stál Modulán Baar Lun a škodolibě se usmíval.

„Co tak rychle? Nezranil ses?“ ptal se s okázalou starostlivostí.

Logův neviditelný zrakový orgán namířil na štíhlého Luna.

Modulán chápavě přikývl. „Aha, telekineze! U mě taky nefunguje. K tomu potřebuješ energii, a to je zase moje doména.“ Odmítavě zvedl ruku. „A nečti moje myšlenky! Jakmile se naše síly setkají, může ve tvém parasektoru dojít ke krátkému spojení.“

Log vyšplhal na opěradlo židle. „Co ode mě chcete, Luně?“

„Velký administrátor zmizel. A Icho Tolot...“

„Co s tím mám společného já?“

„Možná nic, ale pravděpodobně hod, ně. Lidé jako ty spíš bych měl říct stroje jako ty nám mohou způsobit spoustu nepříjemností. Ty mlčíš o svém původu a vztahu k Mistrům ostrovů. To je dostatečný důvod, abychom učinili neohlášenou návštěvu na tvé stanici...“

„To je neslýchané!“ protestoval robot. „Dokonce i ve vašem právním řádu existuje pojem narušení domovní svobody.“

„Za války platí jiné zákony,“ prohlásil Modulán tvrdě „A my vedeme válku, na jejímž výsledku závisí osud lidské rasy“

anejen její. Než Velký administrátor odešel, postavil mě na stráž k těmto dveřím. Dávám ti...”

Log se zasmál. „Ušetři si námahu, Luně. Víím, kdy je hra prohraná.“

„Kde je Rhodan a Tolot?“ vyjel na něj Lun. „Jestliže se jim něco stane, proměním energii tvého transformátoru hmoty na tekutý kov.“

„Mluvil jsem o hře!“ zdůraznil robot. „Oběma bytostem se nestalo nic, jen jsem je spoutal v paračasovém poli. To je trest za jejich zvědavost. Stroje jako já se nemají podvádět.“

„Jestli to je pravda, vyvázneš jen, s důtkou. A teď se postarej, aby se vrátili.“

Log se zasmál. Když Modulán zlostně sraštil čelo, robot rychle řekl:

Nesměji se vám, veliký Luně. Koneckonců mě sestrojili lidé vašeho druhu.“

„Cos to říkal?“

Uchovej to jako svoje tajemství, dědictví klanu Lun. Víc se zatím nedozvíš a jestli o tom budeš s někým mluvit, neřeknu ti vůbec nic.“

„Zůstaňme raději u tématu.“

„Dobrá. Jestliže mám propustit ty dvě bytosti z paračasového pole, musím nasadit svoje schopnosti.“

„Aha. Mám tě tedy nechat teleportovat. Žádáš příliš mnoho!“

„Nemusím teleportovat, jen použít jistou paraformu telekineze. Pokud jde o důvěru: Když mě nepustíš, Rhodan a Tolot se už nevrátí.“

sjBaar Lun jen přikývl. Přesto připravil k nasazení své schopnosti transformace energie, pro případ, že by se robot přece jen pokusil o teleportaci. Už se naučil rozeznávat specifická pole. Krátce nato ucítil předpolí, typické pro přípravu telekineze.

V místnosti se materializovali Halut'an a Pěny Rhodan.

Velký administrátor prudce dýchal a v posledním okamžiku zarazil Tolota, na kterém nebylo znát

prožitý šok, a který chtěl popadnout robota. , , ... , . *

„Všechno je jeho vina!" zaduněl Tolot. „To má vyváznout bez trestu?"

„Po tvém trestu by z něj byla hromádka Šrotu." Rhodan se pokusil o úsměv. „Raději si poslechneme Baar Luna."

Modulan věčně vyložil, co se udalo po jejich zmizení. Hned po první větě se materializoval Gucky a posadil se na pohovku.

Když Modulan skončil, Rhodan mu poděkoval a řekl: „Rozhodl Jste se správně, že jste dal robotovi svou důvěru. Jinak se problém nedal vyřešit." Pak se zamyšleně otočil na robota. „Omlouvám se za vniknutí do stanice. Sám bys měl ale pochopit, že za války platí jiné zákony." „Reagoval jsem podobnými prostředky. Tím jsme vyrovnáni."

Rhodan se drsně zasmál. „Souhlasím. Paračasové pole je z psychologického hlediska peklo. Ostatně jsi nám nezpůsobil žádnou újmu. V opačném případě bych tě zničil." Rhodanův hlas ztvrdl. „Pokud jde o budoucnost, od této chvíle tě bude provázet Baar Lun. Doufám, že si rozumíme."

„Jste ke mě nespravedlivý, ale uznávám, že máte právo na nedůvěru," odpověděl robot.

„Pak je všechno jasné," prohlásil Rhodan.

„Nic není jasné!" ozval se Gucky. „Arkonidan zuří. Řekl, že jsi blázen, když chceš zůstat na ASKAZE, a že na palubě je patrně ukrytá nálož."

„To je všechno?" zeptal se Rhodan s kamenným obličejem.

„Mám vypočítat všechny tituly, kterými tě admirál obdařil ve svém hněvu?"

„Nečti si je do svého eposu; ale mě ušetři," ukončil Rhodan diskuzi a prudce vykročil ke dveřím.

2.

Velký administrátor stál u čelní stěny palubní pozitroniky tefrodského křižníku.

Jeho prsty se dotýkaly nesčetných ovladačů a kláves a když se podíval na pásky se znaky, ležící ve výstupním sektoru, zamyšleně zašeptal: „Jaké asi skrýváte tajemství?"

Pak stiskl aktivací tlačítko, vedením proběhl proud a nabudil pozitronní pole. Pestrobarevné kontrolky se rozsvítily, zaznělo slabé bzučení a přístrojová deska se mu zachvěla pod prsty. Perryemu zasvítily oči. On, jinak ukázněný logik a muž Činu, který chladnokrevně vybudoval obrovské impérium a nyní pronikl do Andromedy, aby zpřístupnil lidstvu už druhou galaxii, nyní horlivě hledal řešení tajemství, které skrývala pozitronní paměť ASKAHY. Až rozluští neznámý znakový kód, odhalí mnohé záhady zakázané centrální zóny.

Jako náměsíčný přešel ke svítící krychli schránky na mapy. Střídavě se dotýkal tlačítek zapojení a vypnutí a uvnitř krychle se rozsvěcely a zase zhasínaly trojrozměrné projekce map.

Mapy zatím nikdo nedovedl číst. Byly

jistě z důvodů utajení vypracovány na zcela neznámém principu.

Náhle se prudce otočil a hleděl Allanovi do tváře.

Atlanovy oči vypadaly jako z křišťálu a jejich pohled ulpíval na Rhodanovi. Pánovitým gestem poslal pryč techniky, kteří tu instalovali přenosný translátor, a popadl Rhodana za ramena.

„Ty blázne! Zaslepený blázne!" zašeptal.

Pěny setřásl jeho ruce. Allan se chraptivě zasmál. „Máš pravdu, barbare. Tady leží Část velikého tajemství. Ale taky smrt!" dodal hlasitěji.

Rhodan vypnul zásobník map, přistoupil k panoramatické galerii a pohlédl na hvězdy Andromedy.

Pak se otočil k Allanovi a vzrušeně řekl: „Tam někde mezi miliardami hvězd jádra žijí bytosti, které se v bezbřehé domýšlivosti nazývají Mistři ostrovů. Jak dlouho může Pozemšťan snášet tuto výzvu, aniž by ztratil víru v sebe sama? Jsme před cílem a tyto mapy a paměť palubní pozitroniky obsahují informace, bez kterých se neobejdeme."

„Máme čas, Pěny," napomínal jej Atlan. „Čas hraje pro nás. Pro mě za mě si prostuduj

ASKAHU, ustanov k ovládnutí jejího ovládání speciální komando, ale sám se drž zpátky. Jsi pokud bych se přidržel pojmů ze Šachové partie náš král. Zapomněl jsi, jak je Solární impérium závislé na tvé osobnosti?"

„Ty mi nemůžeš rozumět, Arkonidane. Jak bych mohl poslat padesát nejlepších mužů na smrt a sám dřepět v bezpečí CRESTU III?"

„Dobrá, Pozemšťane. Pak ovšem trvám na tom, že poletím s tebou."

Velký administrátor vypadal; jako by se probudil z tranzu. Nechápatě hleděl na svého přítele a svého nejtvrďšího kritika.

„Ne, příteli," pronesl smířlivě, „stačí, aby do pasti padl jeden z odpovědných. Ty zůstaneš na CRESTU III."

„Nato zapomeň!"

; „Musíš, Atlane, jinak připustíš, že tvé argumenty jsou lež. Tímto ti předávám velení CRESTU III a pokud se mi něco stane i velení nad Expedicí Andromeda,"

* * *

"Zatímco Perry Rhodan a Atlan diskutovali na můstku ASKAHY, o několik palub níž pracoval kosmický inženýr Kalak.

Školil padesát mužů, kteří měli tvořit posádku ukořistěného křižníku.

Rudovousý Veslař se ve své práci vyznal. Kosmičtí inženýři až do doby před osmi sty lety pozemského času brázдили se svými gigantickými plošinami Andromedu až k ochrannému pásu a zakázané centrální zóně. Tam se pohybovalo plno kulových lodí Tefrodů, jejichž kapitáni byli kmenovými zákazníky kosmických inženýrů. Jestliže tefrodské lodi utrpěly při srážce s obchodníky nebo výzkumníky nějaké škody, Veslaři všechno opravili a často provedli i dílčí vylepšení.

Bohužel, Mistři ostrovů před osmi sty lety ukončili nejen opravárenskou činnost, ale i život většiny Veslařů. Možná si mysleli, že by jim Veslaři jednou mohli konkurovat i politicky. To stačilo, aby byl tento technicky vyspělý národ vymýcen.

Na kosmických kosmodromech ušli záhubě jen nemnozí. Mistři ostrovů pracovali se svou pověstnou důkladností, která byla jinak vlastní jen Pozemšťanům. Jedním ze zachráněných kosmodromů byl Kalakův KA-laciný.

Perry Rhodan ho objevil, když poprvé pronikl do okrajových oblastí Andromedy. Po jistém prvotním nedorozumění se Kalak stal spojencem Pozemšťanů. Dal jim k dispozici svůj kosmodrom jako létající opravárenskou a zásobovací základnu. Cenou, kterou za to Pozemšťané museli zaplatit, bylo osvobození Šesti tisíc inženýrů kosmodromu OL-nápomocný. Tato plošina se v obavě před zničením stáhla k planetě zeleného slunce Smaragd ve středu neobyčejně husté mlhoviny Hádes. Přistání se díky poškození přístrojů u proměnilo ve zřícení a kosmičtí inženýři se museli po dobu osmi set let bránit proti inteligentnímu fytopolečenství planety.

Po osvobození žilo Šest tisíc Veslařů se svými rodinami na Kalakově plošině. Kalak tím získal plnohodnotný a nanejvýš schopný personál.

Kalak se vydal s Perry Rhodanem, aby pomohl při vymýcení Zosobněného zla, čímž myslí Mistry ostrovů. Vedením plošiny pověřil bývalého vlastníka OL-nápomocného, Olloka. Od té doby se stala spousta věcí. CREST III měla za sebou průnik na Tefrod, domovský svět Tefrodů. Byla svědkem vesmírné bitvy mezi Maahky a Tefrody u planetárního systému slunce Atrun. Tehdy Pozemšťané ukořistili tefrodský křižník ASKAHU.

Kalak pomáhal Rhodanovi svým obrovským potenciálem vědomostí i zkušeností. Osvědčil se jako spolehlivý a neocenitelný společník. Bez jeho pomoci by CREST III pravděpodobně ztroskotala už při prvním průniku do ochranného sektoru.

Padesát mužů posádky by se jistě dokázalo naučit ovládání přístrojů ASKAHY i bez Kalakovy pomoci, ale rozhodně by k tomu potřebovali mnohem víc času.

Veslař se spokojeně díval na jisté vystupování obsluhy strojů a zařízení. Pozemšťané se osvědčili jako vysoce specializovaní odborníci, kterým nebylo nutné nic ukazovat dvakrát. Od této chvíle se obejdou bez jeho pomoci.

Kalak se otočil, aby druhé skupině vy1 světlil údržbu atomového reaktoru pohonné jednotky. Najednou před ním jako by vyrostla ze země malá postavička. „Zdravím tě, Kalaku. Co děláš umění?”

Veslař se nejistě pousmál. Trpasličí robot mu byl nepříjemný, pokoušel se mu jít z cesty, ale tady to už nešlo.

„Všechno je v pořádku,” řekl kosmický inženýr a chtěl odejít, ale neviditelná síla jej držela na místě. „Co to má znamenat? Okamžitě mě pusť, nebo...”

„Nebo co?” Log se posměšně zasmál. „Pročpak neprostupujete zdí? Jste indisponován?”

„Co po mně chceš?” zeptal se Kalak, který se rezignovaně poddal osudu. Na toho skrčka neměl.

„Chtěl bych si s vámi promluvit, Veslaři. Víte, zajímají mě létající plošiny Genových Modulantů. Byli tito odpadlíci od národa Veslařů rovněž vymýceni?”

Kalak zalapal po dechu. „Co ty víš o Genových Modulantech?”

Log se zahihňal. Buď se vůbec neuměl normálně smát, nebo chtěl svého společníka vyvést z míry. Většina lidí mu na to skočila.

„Vím,” začal Log odměřeně, „že měli přístup do centrálního sektoru. Museli být ve službách Mistrů ostrovů...”

Kalak zasténal. „Jsi ďábel, Logu! Proč se dotýkáš jediného temného bodu historie mého lidu? Genové Modulanti byli dávno prohlášeni za odpadlíky. Ano, pravděpodobně pracovali pro Zosobněné zlo... Ale proč tě to zajímá?”

Tentokrát se robot nasmál. Dlouho přemýšlel, a pak řekl sotva slyšitelně: „Prostřednictvím násilných změn v genech

se jim v průběhu deseti generací podařilo vytvořit z mých strůjců rostliny. Z humanoidních bytostí se staly rostlinné nestvůry.” Poslední větu vykřikl: „„Inteligentní fytospolečenství z planety Bengál je produktem těchto zločinců!”

Po chvíli Kalak zamumlal: „Proto tedy! Proto zotročili posádku botanické plošiny! Proto s tak nepopsatelnou nenávistí vyrazili proti Ollokově plošině!”

„Je to tak!” potvrdil Log. „A ďábelská přeměna lidských bytostí v rostlinné organizmy nemá jiný motiv než to, že moji zhotovitelé přišli do Andromedy proto, aby vystopovali a zničili Mistry ostrovů!”

„Takže to přece udělali!” vyrazil ze sebe Kalak. „Odpadlíci skutečně spolupracovali se Zosobněným zlem.”

„Možná teď rozumíš,” řekl robot důvěrně, „proč hledám Genové Modulanty. Ptám se tě znovu: Co víš o jejich osudu?”

„Nic. A vím, že bych to před tebou neutajil.”

„Nemohl bys. Tento rozhovor jsem vedl jen proto, abych mohl číst ve tvých myšlenkách. O

Modulantech v nich není nic."

* A *

Energetické pole obloukového transmiteru se se zapraskáním vyklenulo a jasné světlo oslepilo oči obsluhujícího personálu.

Doktor Spencer Holfing naposledy vyzkoušel přístroje a otočil se k Velkému administrátorovi. „Všechno je v pořádku, pane. ASKAHA může odstartovat."

Perry Rhodan opětoval jeho úsměv. „Děkuji, Spencere. Hned to vyzkouším." A vstoupil do energetické brány. Následující děj probíhal tak, že jej nikdo nemohl sledovat vizuálně.

Rhodanovo tělo včetně oděvu a výstroje bylo rozloženo na atomy a ve formě 5D hyperimpulzů bylo vyzářeno k bodu, nastavenému justovacím zařízením.

Průsečík nastavených souřadnic se nalézal v podobném transmitterovém oblouku na můstku CRESTU III. Tam se odehrála tatáž událost v obráceném pořadí.

Po Rhodanovi se přepravili ještě Veslař, Modulan a myšob. Za Baar Lûnem se materializoval robot Log. Nepoužil transmitter, ale teleportaci.

U mapového stolu už čekali mutanti John Marshall, André Noir, Ivan Gorašin a dvojčata Woolverové, dále Arkonidan Atlan, kapitán CRESTU III plukovník Rudo a specialista US O Melbar Kasom. Icho Tolot převzal velení nad ukořistěným tefrofským křižníkem.

Rhodan šel okamžitě k věci:

„Poslední hypertorpedo nám nepřineslo žádnou novinku, jen nás informovalo o rozsahu maahkské ofenzívy. Plány Maahků jsou propracované precizněji, než jsme se domnívali.

Maahkská flotila přechází k útoku na mnoha místech najednou, poráží nejrozumnější pomocné národy a kromě toho si na stovkách planet vytváří silné základny.

Vždycky se jedná o planety s vodíkovo-metanovo-čpavkovou atmosférou, které jsou po rozdrčení obrany obsazeny. Zatím to jsou světy v okrajových oblastech Andromedy, ale cíle Maahků leží jistě hlouběji v galaxii.

Tefrodi i jiné pomocné národy Mistrů jen těžko získají zpět výchozí pozice Maahků. Z Andro-Alfy přitéká na základny nepřetržitý proud prefabrikovaných kosmodromů, skladů výstroje a kosmických obranných pevností. Během několika týdnů budou tyto planety nedobytné.

Kosmodrom KA-laciný našťastí nebyl objeven. Můžeme jen doufat, že to tak bude i nadále. Naše zásobování rovněž pokračuje, i když jeho objem nelze srovnávat s přílivem materiálu pro Maahky.

Nás prozatím zajímají jiné věci, které nejsou o nic méně důležité. Smrt čtyř set Tefrodů nám ukázala, jak daleko sahá moc pánů Andromedy.

Okamžitě po této alarmující události jsem nařídil stažení průzkumného týmu a odvedl CREST III do bezpečí. Hrozilo nebezpečí, že Mistři ostrovů dálkovým impulzem odpálí skrytou jadernou nálož a s její pomocí zničí ASKAHU.

Ale křižník má pro nás příliš velkou cenu, než abychom ho mohli nechat na

Runawayi. Mám v úmyslu dopravit jej na KA-laciný nebo aspoň na některou základnu na okraji Andromedy. Prozkoumání tefrofského kompaktního pohonu nám dovolí zaplnit proluku v našem výzkumném programu. Odhalení tajemství, jež obsahuje palubní pozitronika a zásobník map, nám objasní některé záhady centrálního sektoru.

Vidíte, že je důležité dopravit křižník do bezpečí.

Z tohoto důvodu se nyní na jeho palubě zdržuje padesáticenná posádka. Místo zničeného přístroje bude instalován hyperkom. Pro všechny případy je na palubě obloukový transmitter, jehož frekvence je nastavena na CREST III. Vzdálenost transportu na pět světelných let představuje dokonalou pojistku, pokud uvážíme, že CREST III se bude pohybovat pouze tři miliony kilometrů za ASKAHOU."

Atlan uhodil dlaní do stolu. „Jak je známo, exploze však probíhá rychleji, než vstup posádky do brány transmiteru.“

„To je nevyhnutelné riziko,“ odpověděl Rhodan. „Ostatně bylo vypočteno, že pravděpodobnost uložení nálože, schopné beze zbytku zničit ASKAHU, je patnáctiprocentní.“

Když za sebou ucítil pohyb, otočil se.

Robot Log vyskočil na opěradlo jeho anatomicky tvarovaného křesla a sklouzl na stůl.

„Rád bych pronesl poznámku k posledním slovům Velkého administrátora. Podle mého názoru stojí šance posádky ASKAHY dokonce devadesát devět ku jedné. Jak víte, disponuji paraschopnostmi a přesto jsem v křižníku nenalezl žádnou nálož. Přesto tě varuji!“ napřáhl titěrnou ručičku na Rhodana. „ASKAHA je nebezpečná loď.“

Perry Rhodan se zamračil. „Co je na ní nebezpečného?“

Robot se zachichotal. „To nedokážu konkrétně říct. Ale velmi dobře znám svoje schopnosti a přitom vím, že při teleportaci z lodi Tefrodů potřebuji o dvě procenta víc paraenergie než jindy.“ Baar Lun se předklonil. „Myslíš, že někde v lodi může být antiparapsychické pole? To by musel cítit i Gucky.“

„Já o tom nevím,“ řekl Gucky.

„To nic neznamená,“ vysvětloval Log. „Nechci tě urazit, Gucky, ale ty jsi přece jen organická bytost. Nemáš měřicí přístroje, které by ti ukázaly, kolik paraenergie potřebuješ k jednomu skoku. Tvůj duch odebere tělu množství, které potřebuje. Při spotřebě větší o dvě procenta necítíš nic.“

„Nevěřím, že by šlo o antipara pole,“ vmísil se John Marshall.

„To jsem netvrdil,“ ohradil se Log. „Mně připadá ASKAHA nebezpečná, protože ujídá z mé 6D energie.“

Rhodan netrpělivě ťukal do desky stolu. „Nebudeme se zdržovat podružnými problémy. Log možná ještě přijde na to, co mu připadá nebezpečné. Prosím, Atlane?“

„Naposledy důrazně protestuji proti tvé účasti v tomto sebevražedném podniku. Moje důvody znáš.“ Na Allanovi bylo vidět, že se jen těžko ovládá.

Rhodan s kamennou tváří vzhlédl. „Námítku neakceptuji.“ Pak se zvedl. „ASKAHA startuje 30. března v nula hodin deset minut palubního času. CREST III ji bude následovat o půl minuty později v odstupu tří milionů kilometrů.“ Dlouhými kroky vstoupil do oblouku transmiteru a zmizel.

* * *

ASKAHA se zvedla z povrchu planetoidu přesně v nula deset.

Pouhou silou přepisovaného antigravitačního projektoru stoupala do vesmírné tmy; a pak teprve vyrazily z trubic korpuskulárního motoru modrobílé proudy:

O půl minuty později vzplál i impulzní pohon v prstencovém výběžku kolem rovníku CRESTU III. Ultragigantická loď prolétla jako přelud ve vzdálenosti tisíc kilometrů od Runawaye.

Ve stejném okamžiku velitelé obou plavidel zkorigovali kurz. Pak zrychlili na nejvyšší hodnotu. Ukořistěný křižník pilotoval sám Velký administrátor. V křesle kopilota seděl Ertrusan Melbar Kasom a ve zpevněné sedačce navigátora spočíval Icho Tolot.

V okamžiku, kdy přístroje signalizovaly dosažení i. rychlosti světla, si Rhodan oddechl a otočil se ke Kasomovi.

„První minuty byly nejhorší. Loď mohla každým okamžikem explodovat. Co si o tom myslíte, Kasome?“

„Pro jistotu jsem si vzal rezervní prádlo,“ smál se Ertrusan.

„Neraduj se předčasně,“ vpadl do hovoru Tolot. „Nálož může být spojena s konvertorem lineárního letu.“

„Lže,“ konstatoval suše Log.

Přesto napjatě Čekali na první manévr lineárního letu. Rhodan si přitáhl mikrofon: „Volám Kalaka. Kalaku, slyšíte mě? Za půldruhé minuty vstoupíme do lineárního prostoru.“

„Všechno je v pořádku, pane,“ odpověděl Kalak klidně.

Perry vypnul interkom a sledoval ukazatel rychlosti. Svítící čárka se vyšplhala až ke značce rychlosti světla. ASKAHA byla dobrá loď. Akceleraci měla dokonce lepší než pozemský křižník stejné třídy.

Rhodan zmáčkl rudě svítící tlačítko aktivace lineárního konvertoru.

ASKAHA hladce přešla do poloprostoru.

Kasom si oddechl a Log se začal chichotat.

„Co je tady k smíchu, ty zrunko prachu?“ zaduněl Kasomův hlas. Najednou zasténal, jak se mu na hrud' položila nebyvalá tíže a vtiskla jej do křesla.

„Někdy je zrunko prachu silnější než ertruský vejta. Co bys řekl malému dechovému cvičení? Poté, co ti spadl kámen ze srdce, nemůže tomu svalu velkému jako sud uškodit už nic.“

Pěny Rhodan ještě zrychlil a barevné skvrny a červené čárky na obrazovce byly vystřídány nedefinovatelnými mlhavými cáry.

O několik vteřin později vypnul lineární konvertor, z nitra lodi bylo cítit, chvění a na obrazovkách se opět objevil einsteinovský vesmír.

Zaměřovači hlásili, že ve vzdálenosti dvou světelných minut se nacházejí čtyři válcové lodě Maahků, podle všeho na útěku.

Krátce nato se na obrazovce hyperzaměřovače objevil pronásledovatel.

Nedalo se dělat nic jiného než v relativně malé vzdálenosti minout planetární systém slunce Atrun. Perry Rhodan se stejně chtěl přesvědčit o stavu vesmírné bitvy, zuřící už čtyři dny.

Po několika minutách naskočily citlivé přístroje křižníku. Čtyři válcové lodi nebyly na útěku samy. Tefrodské lodi se honily za rozprášenými jednotkami nebo malými skupinami Maahků. Tu a tam vzplálo ve vesmíru umělé slunce na místě, kde se ještě před chvílí nalézala maahkská loď. Tefrodi obdrželi posily a zvítězili. Téměř dva tisíce jejích lodí se opět shromažďovaly a bitevní pole křižovalo jen několik svazku. Všude kolem se vznášely trosky, ohořelé vraky a dosud nerozptýlené radioaktivní mraky.

Rhodan opět zrychlil. Na kontrolních přístrojích viděl, že CREST lil přesně dodržuje dohodnutou bezpečnostní vzdálenost. Během lineárního manévru zaměřovače nefungovaly, po zpomalení automaticky naskočily.

Rychloměr se vyšplhal na sedmdesát procent rychlosti světla, osmdesát, devadesát...

A najednou v celé lodi zazněly poplachové "sirény.

Perry Rhodan se naklonil k interkomu, aby se zeptal zaměřovačů na příčiny]*plachu. g Pak to uviděl sám.

V blízkosti slunce Atrun pulzovala červeně svítící skvrna. Nikdo na můstku ASKAHY nepotřeboval kalkulačku, aby si spočítal skutečnou velikost oné skvrny. K tomu jim stačilo znát vzdálenost jevu a kupecké počty.

Průměr skvrny byl přibližně milión kilometrů.

Pěny Rhodan si ji na obrazovce zvětšil.

Rudě zářící prstenec s neustále se přelévajícími, fialovými, vlnami uvnitř, vyvstal zdánlivě z ničeho. Stále rostl a v neklidném plápolání se uvolňovalo nepředstavitelné množství energie.

Rhodan, Kasom a Tolot se na sebe podívali.

„Poletíme blíž,“ řekl za všechny Velký administrátor.

Rozhodnutí přišlo o zlomek vteřiny později. Někdo nebo něco už jednal.

ASKAHA byla vytržena z kurzu a mířila přímo do středu plápolajícího prstence.

* A *

Poplachové sirény CRESTU III spustily ve stejném okamžiku jako naASKAZE. Atlan vyskočil ze svého křesla a bez dechu hleděl na zvětšeninu výseče obrazovky. Viděl, jak se nedaleko od slunceAtrun rozzářil žhnoucí prstenec, viděl fialový tep jeho nitra a zpozoroval, že ASKAHA změnila kurz v úhlu třiceti stupňů.

„Šílenci!“ zuřil. Ze zvuku motorů pochopil, že CREST III zpomalila a tázavě se podíval na kapitána.

Plukovník Rudo odpověděl na nevyslovenou otázku: „To mám snad letět za nimi?“

Arkonidan prudce zavrtěl hlavou. Jeho červené oči zasvítily hněvem a starostí o přítele.

„Jdu do radiocentrály,“ řekl. „Zpomalujte a nespouštějte ASKAHU z očí.“

Velitel radiocentrály major Kinser Wholey k němu otočil obličej, po kterém stékal pot. Přes průhlednou stěnu viděl všechno.

„ZavolejteASKAHU!“ nařídil muAtlan chraptivým hlasem. ‘,

„Šéf vydal striktní zákaz rádiového spojení.“

„Majore,“ prohlásil Arkonidan, „Perry Rhodan mi předal velení nad CRESTEM III. Podléháte mým rozkazům. Pospěšte si, jinak vás dám zavřít pro neuposlechnutí rozkazu.“

Na přístrojovém panelu zazářila zelená kontrolka.

Kinser Wholey sáhl po tlačítku a obrazovka hyperkomu se rozsvítila. Na ní se objevil obličej radisty z ASKAHY.

„Dejte mi šéfa a hned!“ spustil major. „Spojte mě rovnou na můstek!“

O půl vteřiny později se objevil Rhodanův vážný obličej. Když poznal Atlaňa, stáhl rty k nedefinovatelnému úsměvu.

Allan se nutil ke klidu a snažil použít logické argumenty: „Pokud poletíš dál, ohrožuješ svoje lidi. Otoč to, než bude pozdě. Pokud se nemýlím, chceš se podívat zblízka na ten světelný jev. Proč? Chceš ztratit ASKAHU?“

„Tvoje výzva přišla pozdě,“ pronesl pomalu Rhodan.

„Dal jsi už rozkaz k...“ Atlan se podíval do Rhodanových očí a nedořekl.

„ASKAHA nemůže otočit. Před několika minutami motory samy od sebe vysadily a jsme vtahováni do prstence. Taková je skutečnost a ani ty na ní nemůžeš nic změnit.“

Atlan se bezděčně dotkl svých bílých vlasů. Bývalý admirál dávné flotily Arkonidanů z dob největšího rozkvětu říše byl rozrušen na nejvyšší míru. A náhle jeho červené oči albína zazářily.

„Vstupte do transmiteru! Funguje na

vzdálenost pět světelných let, co je pro něj směšných pár kilometrů, které nás dělí?“

„A co ASKAHA?“ zeptal se hluše Rhodan. „Máme se jí jen tak vzdát když ani nevíme, jestli nám hrozí nebezpečí?“

Atlan ustoupil o krok. Byl hluboce zasažen tvrdohlavostí svého přítele, která pramenila z fanatické vůle po vítězství, pro něj nepředstavitelné. On sám vedl stovky strašlivých vesmírných bitev a pokud to bylo v zájmu věci, dokázal udeřit nemilosrdně ale taky se uměl stáhnout, když zavelel jeho instinkt. Pro arkonského admirála starého ražení existovalo jen vítězství nebo ústup. Stále nechápal, že Pozemšťané myslí jinak.

„Jsi největší blázen všech dob!“ Atlan se přestal ovládat. „Jestli okamžitě nedáš rozkaz k návratu...“

„Co se stane?“ zeptal se chladně Perry Rhodan.

Obrazovka hyperkomu pohasla.

„Proč jste to vypnul?“ zahřměl Atlan na Wholeye.

Pozemšťan afrického původu zvedl na obranu obě ruce. „Spojení bylo přerušeno, pane.“

„Přerušeno... Vyjádřete se přesněji! Přerušil je osobně Velký administrátor?“

Na majorově čele se objevila kolmá vráska. Přesto si uvědomil, že v této situaci mu oprávněný protest nepomůže, a řekl: „Pane, hovor nebyl přerušen ani z ASKAHY ani z CRESTU III. Šéf

zrovna chtěl něco říct, ale obraz i zvuk zmizely."

* * *

Když Allanův obličej zmizel z obrazovky hyperkomu, Rhodan se domníval, že Arkonidan prostě přerušil spojení.

Z omylu jej vyvedl Kasomův výkřik. Prudce se otočil a hleděl do mlhavých cárů lineárního prostoru. V příštím okamžiku se spojil s motorovým prostorem.

„Kalaku, aktivoval jste lineární konvertor?"

Veslařův černý obličej byl stejný jako vždycky. „Je mi líto, pane, ale to nemohu. Konvertor je napojen na centrální ovládání." Na příčinu Rhodanovy otázky se nezeptal.

Perry vypnul interkom. Na jeho čele se perlil pot, ale ústa se usmívala. „Kdosi má s námi nějaké úmysly," řekl klidně.

„Kdosi a nějaké!" zaječel Log a hystericky se zasmál. „Co vy Pozemšťané vůbec víte?"

Rhodan se zamyšleně podíval na trpasličího robota. „Pokud mi tady na místě neprozradíš, co ty víš, požádám Luna, aby transformoval tvou energii."

„Vyděrači!"

Perry pokynul Baar Lunovi, ale v tom okamžiku se ASKAHA vynořila z lineárního prostoru. Před přídíl se otevíral pekelný jícen gigantického prstence a loď mířila právě doprostřed.

Log začal mluvit monotónním hlasem, jako by nehrozilo žádné nebezpečí.

Haluťan jej okamžitě přerušil: „Už je mi to jasné, pane! Tohle není nic jiného než obří obloukový transmitter. Někdo asi po nás touží!"

„Omyl!" vpadl Log a zesílil hlas natolik, že přehlušil i Tolotův smích. „Nikdo se o nás nezajímá. Chtěl bych se vsadit, že nikdo neví ani o mužstvu Pozemšťanů na ASKAZE."

Rhodan a Kasom nespouštěli oči z robota. V jejich tvářích se zračil bezbřehý úžas. Haluťan se přestal smát, až když se střetl s Rhodanovým nesouhlasným pohledem.

„Podívejte se na obrazovku, pane. Možná zjistíte, jaký účel má tenhle transmitter!" řekl rychle.

Perry uposlechl, a pak se zasmál i on, i když ne tak bezstarostně jako Tolot. Nyní znal i on účel prstencového transmitteru. Byly jím přepravovány tefrodské lodě, které byly poškozeny v bitvě s Maahky.

„Uvázli jsme ve sběrači vraků," konstatoval lakonicky Tolot.

„Konečně jste pochopili," řekl trpasličí robot. „Budeme sešrotováni. Jak se vám to zamlouvá?"

„Hm," poznamenal Baar Lun, „pro tebe je to jediná šance jak získat aspoň nějakou cenu."

„Ticho!" nařídil Perry Rhodan. „Situace je vážná, pánové. Nemohli jsme počítat s tím, že Tefrodi disponují tak fantastickým dopravním prostředkem pro poškozené lodě. Doufám jen, že ty fialové vlny nejsou totožné s tavičí pecí."

V tu chvíli mu do obličeje zavál vzduch a na jeho kolenou se materializoval Gucky. Mrkl na obrazovku a spustil: „Nemohli jste mi to říct dřív? Já dřepím ve své kabině a tady se zatím odehrávají události, hýbající celými světy! Jak má být můj grandiózní epos objektivní, když v něm budou chybět některé epizody!"

„Epizody!" opakoval Rhodan. „Budeme rádi, když neshoříme v tavičí peci!"

3.

Hyperzaměřovač CRESTU III zaregistroval zmizení ASKAHY a o deset vteřin později její vynoření z lineárního prostoru.

Atlan seděl ve svém křesle vedle Carta Ruda a sledoval vyhodnocení údajů ze zaměřovačů.

„Je to transmitter," řekl, „ostatně, v těch údajích je mnohem víc." A podal Rudovi jeden diagram.

„Něco na způsob sběrače," zamumlal plukovník. „Transmitter přitahuje poškozené a řízení neschopné lodě."

„Takže měl Log přece jen pravdu," řekl Atlan, a když se na něj Cart Rudo podivně podíval, dodal: „Log říkal, že mu ASKAHA připadá divná. Mluvil něco o tom, že mu odebírá větší

množství paraenergie. Společně s výsledky našeho měření se obraz vyjasňuje. Log je mechanická bytost a jeho akumulátor citlivě reaguje na rozptýlené mechanickoenergetické pole. Pokud se nemýlím, má koule ASKAHY opačný náboj je přepólována vůči transmitteru, a tím je nezadržitelně přitahována."

„Možná máte pravdu, pane, ale to na šéfově postavení nic nemění. Nevíme, kde je přijímač toho transmitteru a jestli se vůbec jedná o přijímač v běžném smyslu slova. Co když jsou vraky jednoduše sešrotovány? Ty fialové vlny nejsou typické pro transmittersy Mistrů ostrovů."

„Taky to není obyčejný transmitter. Nazval bych jej situačním. Možná nebyl použit celá tisíciletí."

„Pozor!" zazněl hlas z reproduktoru interkomu. „Tady je zaměřovači centrála, major Notami. Přepínám k vám zvětšený obraz okolí transmitteru, pane."

Na obrazovce se objevilo zobrazení planetárního systému slunce Atrun, obraz se postupně zaostřoval a zorné pole zužovalo na slunce a transmitter. Arkonidan zřetelně viděl čtyři červenooranžové jasně zářící linky, spojující prstenec se sluncem Atrun.

Situační transmitter čerpal energii ze slunce.

Atlan zavřel oči. Když je opět otevřel, zračila se v nich taková tvrdost, že Cart Rudo zbledl.

„Následujte ASKAHU, plukovníku!"

nařídil Atlan a přestože se plukovník poprvé v životě vzepřel rozkazu, zvítězila přísná disciplína, vládoucí na palubě bojové lodi.

* * *

V okamžiku, kdy je pohltil žhnoucí jícen, byl Kasom jen napůl při vědomí a nevěděl nic o psychickém šoku, způsobeném dematerializací. Na okamžik se probral, zahlédl dva zářící body, které mu připadaly jako oči nějaké příšery, ale pak se jeho vědomí zase zatemnilo.

Konečně otevřel oči a protáhl se. „Mám hlad," prohlásil. |

„Pro mě za mě si spolkněte ta dvě rudá slunce," odpověděl Tolot, který jediný zůstal při vědomí. Kasom se zadíval na dva krvavě červené veleobry, kteří vyplňovali celou obrazovku.

„To jsou ty příšerné oči! Kam jsme se to dostali, Tolote?"

„Do přijímací stanice transmitteru. Víc nevím."

Melbar Kasom se ohlédl. Perry Rhodan spočíval bez hnutí ve svém křesle stejně jako Baar Lun. Myšob ležel zkroucený na Rhodanových kolenou.

Melbar otevřel schránku s léky a aplikoval Rhodanovi, Baar Lunovi a Guckymu injekci s povzbuzujícím prostředkem. Pak poslal Tolota za posádkou a sám se pokusil zjistit, v jakém se nacházejí postavení.

Především se podíval na přístroje. Jak se dalo očekávat, k žádné změně nedošlo. Pohon se z paluby nedal ovládat a antigravitační projektory byly mimo provoz.

Zaměřovače fungovaly. Pro Kasoma při jeho výjimečně důkladném proškolení a zkušenostech nebylo nic těžkého odečítat hodnoty z různých přístrojů a zároveň použít výpočetní techniku.

Výsledek byl hrozný.

V prostoru transmitteru stále ještě pulzovala bezbarvá přenosová energie, kolem ASKAHY se vznášelo padesát nebo šedesát poškozených lodí a transportní pole vyvrhovalo stále nové vraky. Když Kasom nasměroval nadsvětelný paprsek hyperzaměřovače do prostoru, zmocnila se jej přímo panika. Kolem dvojslunce obíhalo deset planet a v prostoru mezi nimi se to jen hemžilo kulovými loděmi všech velikostí.

A nebyly to žádné vraky, ale lodě, připravené k nasazení.

I v tom množství Melbar rozeznal giganty o průměru osmnáct set metrů, které už viděl ve vesmírné bitvě. Bezpochyby převyšovaly pozemské superbojové lodě imperiální třídy, do které patřila i bývalá vlajková loď Solární flotily. .

Ovšem novému ultrabojovému obru galaktické třídy zdaleka nedorostly.

Ertrusan pocítil pýchu, ale rychle ho to přešlo. CREST III byla bůhvídkde a na pomoc nepřijde.

Kaspm se pokusil zorientovat. Bylo to marné. Snad by pomohly tefrodské mapy, ale zatím nebyl čas rozluštit jejich kódované údaje.

Zase se jednou nacházeli v neřešitelné situaci.

A najednou sebou škulbl. Na přístrojové desce se vynořila Logova maličká postavička.

Robot působil přímo strašidelně. Nikdy se nedalo určit, jestli se na člověka dívá nebo se zajímá o něco jiného. Na kulaté hlavičce s hladkým, matně se lesknoucím povrchem, nebyly znát žádné emoce.

„Jak se ti to líbí?“ zaduněl Log a zasmál se hlasem, který by dělal čest i halutskému obrovi.

Kasoma napadlo, že si trpaslík snad nahrál různé hlasy a zvuky a v případě potřeby je používá.

Pak zaváhal. Nebyl si jistý, jestli by neměl robota zničit dřív, než se probudí Rhodan a zabrání mu v tom.

„Nedostal bys tu svou bouchačku z pouzdra!“ zaječel Log.

„Myslím, že ano...“ ozvalo se od křesla Baar Luna. Modul se neslyšně přiblížil. „Jak zavřu na chvíli oči, už je ten skrček drzý, co? Kde to jsme?“

Melbar Kasom pokrčil rameny, otočil se k Perryemu Rhodanovi a špičkami prstů mu sevřel nos.

Rhodan zalapal po dechu a probral se. Okamžitě se zorientoval.

„Kasome, Luně, Logu, jděte vzbudit posádku!“ Pak odnesl myšoba na pohovku a posadil se před obrazovky. ,

ASKAHA stále ještě pokračovala ve volném pádu v prostoru transmiteru. Dvě červená slunce jakoby posměšně shlížela na hemžení nesčetných lodí.

„Budete se jmenovat Rudé oči. Rudé oko I a II,“ zamumlal Rhodan. „Jakpak se vám to líbí?“

Nezbývalo mu už nic víc než šibeniční humor. Věděl, že se něco musí stát.

Stalo se. ASKAHA byla stržena z kurzu tak náhle, že absorbéry přetížení nestačily naskočit.

Když Rhodan překonal lehkou malátnost, pohlédl na přístroje.

Neobyčejně silný trakční paprsek zachytil křižník a přitahoval jej k páte planetě systému.

* * *

Gigantické energetické zdroje CRESTU III pracovaly na maximální výkon. Jejich hukot dosáhl až na můstek a donutil posádku k zapnutí skafandru a k dorozumívání prostřednictvím telekomu, zabudovaného v přilbách.

Cart Rudo přibrzdil. Teprve čtvrt minuty po vystoupení z lineárního prostoru pochopil, že situační transmitter přitáhl většinu tefrodských lodí i s ASKAHOU, ale CREST III ne.

Allanova teorie, že ASKAHA má přepólovaný vnější obal, tím byla nepřímo potvrzena.

Vlajkovou loď Solárního impéria nemohl transmitter ovlivnit.

Cart Rudo tedy nesnížil výkon hnací

jednotky. Atlan se připojil na okružní vysílač telekomu a klidně pronesl:

„Mluví k vám velitel Allan. Každý člen posádky si do jedné minuty aplikuje injekci absorpčního prostředku. Sérum se nachází v lékárnice v opěrce každého křesla.“ Jeho hlas se ani v nejmenším nezměnil, když pokračoval: „Během tří minut se dostaneme do pole působnosti transmiteru slunce Atrun. Transmitter je sběrač poškozených lodí, které dopravuje patrně k loděnici. Podotýkám, že CREST III není vtahován, je plně v našich rukou a stejně tomu bude i nadále. Po rematerializaci každý muž zaujme svoje místo. Musíme počítat s tím, že dojde k bitvě. Konec.“

Atlan vypnul telekom a otočil se k Rudovi: „Plukovníku, zapojte 5D tlumič a nasměrujte loď do středu transmiteru. Odklady jsou zbytečné.“

Každý kapitán má právo i povinnost chránit loď před škodami, které se dají odvrátit a navíc Pozemšťané měli vždycky silný vztah ke svému plavidlu. Proto Epsalan zděšeně vzhlédl: „Pane, to mi přece nemůžete udělat! Proč hazardujete s osudem téhle lodi?“

„Tady už nejde o loď, plukovníku. Nesmíme ztratit stopu Perryho Rhodana a naší jedinou

možností je transmitter."

Cart Rudo bojoval sám se sebou. Pak řekl: „Ano, rozumím."

Jeho pohyby neztratily nic z obvyklé jistoty a povely zněly klidně. Vypadalo to, jako by nikdy neměl jedinou námitku proti cestě transmitterem.

Atlan si toho všiml a usmál se. Pozemšťané jsou všichni stejní, pomyslel si. Zuří a nadávají, ale jakmile si uvědomí nutnost jistého opatření, vyplní beze zbytku rozkaz.

Minutu před vstupem do brány zůstal při vědomí jen Atlan a Rudo. Posádky tefrodských lodí byly nejspíš taky připraveny k tranzici, jinak si Atlan nedovedl vysvětlit, že létaly kolem CRESTU III, ale nijak na něj nereagovaly.

Pět vteřin před vstupem do transmitteru si dali injekci i Atlan a kapitán CRESTU m. Necítili, jak byl ultrabojový gigant rozložen energií transportního pole a vyzářen do paraprostoru.

Rematerializace je okamžitě přivedla k vědomí, do bolestné skutečnosti.

Ve stejném okamžiku spustily sirény přístroje, který odhaluje paprsky z cizích zaměřovačů. O zlomek vteřiny později odhalily vlastní zaměřovače příčinu poplachu.

, Přijímací stanice transmitteru, tedy systém obou krvavě rudých sluncí, se hemžil nejen vraky, ale i silnými svazky bojeschopných plavidel.

Muži u zaměřovačích přístrojů se mař, ně snažili najít v tom zmatku ASKAHU. Na to, aby ji mohli identifikovat, se tu pohybovalo příliš mnoho křižníků. Zelené kontrolky, které měly hlásit blízkost ASKAHY, se nerozsvítily. To znamenalo, že CREST III je od ní vzdálena více než tři miliony kilometrů.

Z tefrodského svazku se oddělilo šest gigantů o průměru tisíc osm set metrů a zamířilo k vlajkové lodi Solární flotily.

Atlan vydal rozkaz k přechodu do meziprostoru.

* A *

Povrch páte planety dvojslunce Rudé oči se podobal vnějšímu plášti leštěné ocelové koule, ze které vyrůstají polokulové výběžky, podobné bradavicím.

Paprsky obou sluncí zalévaly planetu světlem barvy krve. Uměle tvarovaná krajina vypadala strašidelně a po organickém životě nebylo ani stopy.

Perry Rhodan dal planetě jméno Terminál. Věděl, že bude konečnou stanicí pro ukořistěný křižník a pokud jde o osud posádky, nedělal si velké iluze.

Ale dokud měl jen jiskřičku naděje, nevzdával se.

Icho Tolot se vrátil, ohlásil, že posádka je vzhůru a ptal se na Guckyho.

„Víš, že myšobovéjsou velmi citliví," řekl Rhodan. „Pokud tady máme skončit, bylo by lepší, kdyby se vůbec neprobouzel."

Halut'an pohlédl na obrazovky. Rhodan pokračoval: „Domnívám se, že planeta Terminál je plně automatizovaným kosmodromem. Vraky okamžitě mizí pod povrchem. Pokud by tam pracovaly organické bytosti, nešlo by to. tak hladce."

Tolot se zasmál. „Terminál! Přiléhavé jméno. Až se to dovědí moji přátelé na Halutu, budou šilet nadšením."

„Vy jste nenapravitelný optimista, Tolote."

„Přesně jako vy, pane."

Rhodan se přestal usmívat, když se před ním materializoval Log. Pěny si vzdychl a naráz změnil téma. „Co víš o planetě, na které proti své vůli přistaneme?"

„Chcete slyšet rozsudek smrti?" Rhodan se přestal ptát, ostatně další události si vyžádaly jeho soustředěnou pozornost.

ASKAHA vstoupila do horních vrstev atmosféry a automaticky vysunula přistávací podpěry. Od té chvíle klesala pomaleji;

Pak měkce dosedla přesně uprostřed fiktivního pětiúhelníku, tvořeného pěti kupolovitými výčnělkami.

Robot Log zmizel. Ani Baar Lun mu v tom nemohl zabránit, aniž by ho zničil. V podstatě to bylo docela jedno.

Půl minuty po přistání se pod ASKAHOU otevřela obrovská kruhová brána o průměru jen o pár metrů větším než křižník.

Lod' se snášela do slabě osvětleného prostoru.

„Antigravitační výtah pro lodě," konstatoval uznale Baar Lun. „Další shoda mezi vaší a tefrofskou technikou."

„To se dalo očekávat," řekl Rhodan. „Paralelní vývoj mezi dvěma galaxiemi."

Krvavě rudé slunce zmizelo z obrazovek a místo něj se objevila nafialovělá zář, která jako by vycházela ze šachty.

ASKAHA klouzala kolmo dolů a občas se na stěnách objevily purpurově červené čtverce, nejspíš kontrolní místa řídicí automatiky.

Jakmile se lod' zastavila, Kasom pohlédl na přístroje. Stupnice ukazovala dva tisíce metrů pod povrchem. |

Krátce nato se křižník dal opět do p|»» hybu, tentokrát horizontálním směrem. Průměr potrubí, kterým se pohybovali, byl dvě stě třicet čtyři metry, to znamená přesně o čtyři metry víc než činil průměr lodi.

Po dvou minutách se ASKAHA dostala do kupolovité haly a dosedla na jakési lešení. Z beden vyklouzli obří roboti, podobní pravěkým ještěřům, jiní nebyli větší než člověk, ale nepodobali se mu.

„Naše lod' bude opravena," zavrčel Kasom. „Jak milé! To si ještě nevšimli, že můžeme létat bez jejich pomoci?"

„Otvor, kterým pronikla maahkská střela, nelze přehlédnout," namítl Rhodan. „Roboti jednají zcela logicky."

„Třeba nás po opravě nechají odletět," zadoufal Baar Lun.

Melbar Kasom si přešel po srpovitém hřebeni vlasů, který je pýchou každého ertruského muže.

„Možná, Luně! Stačí, abychom se tvářili jako..."

„Nic si nenalhávejme, pánové," vmísil se Rhodan. „Tefrodi nejsou hloupí a jistě podnikli bezpečnostní opatření. Jinak by nebyli hodní srovnání s člověkem."

Ertrusan se zatvářil ustaraně, pak si vzdychl a rozepnul si kombinézu. Z kapsy vytáhl trvanlivý salám, odkrojil z něj plátek silný na dva prsty a vložil jej do úst.

Baar Lun se odvrátil, když Ertrusan s požitkem zamlaskal.

Melbar Kasom prohlásil: „Nenechte se rušit. Já dohlédnu na opravu." A vložil si do úst další kolečko salámu. Najednou vykřikl: „Šéfe! Tady něco nehraje! Roboti se zastavili a teď dokonce ustupují od lodi!"

* * *

Log se procházel široce rozvětvenými chodbami planety Terminál.

Roboti, které potkával, nijak nereagovali. S tím Log počítal. Roboti disponovali jistou inteligencí, ovšem pouze s ohledem na práci, pro kterou byli zkonstruováni. Jejich pozorovací systém registroval ostatní roboty, ale pouze proto, aby se dokázali vyhnout kolizi nebo byli schopni koordinovat činnost při určitých opravách. Na odlišení místního a cizího robota nebyli naprogramováni.

Kritickým se mohl stát průchod kolem strážního automatu, instalovaného napevno ve stěně chodby, ve formě silného kabelu, tvořícího prstenec.

Log byl ale robot se schopnostmi psí a cítil vyzařování automatu na vzdálenost deseti metrů; Zastavil se a uvažoval.

Měl tři možnosti jak se vyhnout identifikaci. Za prvé mohl strážní automat zneškodnit telekineticky, za druhé teleportovat se přes strážní zónu a za třetí se mohl pokusit vyčíst z paměti robota možnost, jak by se dal ošidit.

První možnost byla příliš nebezpečná. Výpadek strážce by jistě byl hlášen centrální automatice, a tomu se právě mělo zabránit.

Druhá alternativa představovala menší riziko, ovšem nebylo jisté, jestli automat není schopen zachytit i uvolněnou paraenergii. Vyloučené to nebylo.

Uvažování mu trvalo asi tisícinu vteřiny. V příští tisícíně už šel Log dál.

Ze vzdálenosti tří metrů rozeznal identifikační Šablonu strážce na specifickém vzorku pole s pozitronními dráhami. Pak už to bylo snadné. Log zformoval hyperenergetický impuls, který svou strukturou odpovídal vzorku identifikační Šablony automatu. Pak prošel nebezpečným místem. Očekával, že stráž stojí tam, kde je co střežit, a nebyl zklamán. Když došel na konec zdánlivě slepé chodby, příčka před ním se rozjela do stran a uvolnila vchod do nízké, ale rozlehlé haly.

Uprostřed haly stály podivně světélkující krychlové stroje. Alespoň Log si myslel, že jde o stroje, protože z nich vycházel zvláštní bzučivý zvuk.

Hala byla dlouhá přesné tři sta a široká osm metrů. Logův pozorovací systém byl schopen provést přesná měření za dobu, za jakou by člověk předmět sotva zaregistroval.

Délka hrany krychle činila Čtyři metry. Strop haly byl ve stejné výšce, ale nebyl s krychlí spojený.

Log se opatrně pohyboval dopředu a pátral po eventuálních strážcích, ale Tefrodové se patrně spokojili s automatem v chodbě. Robot si to aspoň myslel. Byl to omyl.

Jeho mechanickopositronní paramozek byl připravený na nejrafinovanější pasti, ale ne na něco tak primitivního, jako je podlaha, která se sníží při sebemenším zatížení jako plošina hydraulické váhy.

Už po prvním kroku si Log uvědomil svůj omyl. Jeho citlivý orgán rovnováhy zaregistroval snížení podlahy, které nebylo možné zaznamenat opticky, tak bylo nepatrné.

Přesto stačilo aktivovat dosud vyčkávající přístroje a robot byl zasažen vlnou vícedimenzionálního rozptýleného záření Jeho logický spínač zabránil doslova v posledním okamžiku teleportaci z domněle ohrožené zóny.

Log stál a čekal.

Konečně uplynulo několik vteřin nekonečných pro pozitronní mozek ~ aniž by se cokoliv stalo. A pak najednou zazněl šepot.

* A *

CREST III se vynořila do normálního prostoru na místě vzdáleném od obou červených veleobrů dvacet světelných hodin. Měla aktivovaný zelený ochranný HD-štít a centrála protivzdušné obrany vysílala zaměřovači paprsky k okamžitému odhalení nepřítele.

Ale žádný tu nebyl.

Atlan zamyšleně hleděl na dvojslunce na pozadí prostoru, ozářeného mihotajícími se hvězdami. Stalo se něco, k čemu dochází zřídka.

Systém červeného dvojslunce byl podruhé pokřtěn.

Perry Rhodan jej před půlhodinou pojmenoval velmi výstižně Rudé oči, Allan Vrakoviště. Oba muži vystihli podstatné. Dvojslunce skutečně svítilo jako červené oči nějaké nestvůry a systém sloužil jako přijímací stanice vraků kosmických lodí, které byly dopravovány situačním transponderem ze systému slunce Atrun nebo i odjinud.

CREST m se otřásla, když byly naráz zapojeny všechny motory, o pět minut později dosáhla

rychlosti světla a zmizela v lineárním prostoru.

Dvanáct kulových lodí, které se o několik vteřin později dostavily na místo, nenašly nic a nahlásily veliteli svazku, že cizinec patrně letěl dál.

Velitel svazku přijal zprávu a téměř ve stejném okamžiku se gigant se zeleně zářícím ochranným obalem objevil jen několik tisíc kilometrů od jeho lodí.

Na všech tefrodských lodích v systému se rozezněly poplachové sirény

Cart Rudo zpomaloval CREST III a Atlan dal nepřetržitě vysílat signál pro ASKAHU.

„Žádná odpověď, pane," hlásil z rádiové centrály major Wholey.

„Vysílejte dál," odpověděl Atlan.

Plukovník Rudo se obratně vyhnul křídlu nevelkého svazku bojových plavidel. O několik vteřin později byla vlajková loď Solárního impéria napadena ze tří stran. Ochranný štít byl zatížen na devadesát osm procent své kapacity, když se CREST III stala průsečíkem nejméně stovky energetických paprsků.

Plukovník Rudo strh! loď stranou k místu, kde jej Tefrodové nejméně čekali: do místa největší koncentrace protivníkových sil.

Když pak gigant vylétl z uličky žhnoucího plynu a radioaktivního prachu do relativní prázdnoty prostoru, dosáhl major Wholey prvního rádiového kontaktu s ASKAHOU.

Atlan požádal, aby mu hovor přepnuli, ale k tomu už nedošlo.

CREST III byla zasažena několika gigabombami.

Arkonidanovi bylo jasné, že Tefrody podcenil. Obklíčili CREST III a kapitáni gigantů o průměru osmnácti set metrů ji nespouštěli z obrazovek navigačních zaměřovačů děl. Proto mohli bezprostředně po útěku CRESTU III projektovat v cíli přijímací pole s opačným polováním a okamžitě vyzářit ultrasilné gigabomby.

Nemohli ovšem počítat s obrovskou stabilitou HD-štítu Pozemšťanů.

Jen díky němu nebyla CREST III zničena.

Ale nesplnila svůj úkol. Prolétla palbou tefrodských jednotek, ponořila se do meziprostoru a zmizela ze slunečního systému Vrakoviště.

* * *

Pekelné vytí poplachových sirén přivedlo k vědomí zbytek posádky ASKAHY. Na ovládacím panelu před Melbarem Kasomem se rozsvěcovalo jedno zelené světlo za druhým a ohlašovalo připravenost posádky k nasazení. Ivan Gorašin, John Marshall a André Noir utíkali na můstek. , V nitru planety Terminál, jež byla opravnou lodí, se rozpoutalo peklo.

Reproduktory přenášely vytí sirén s nervy drásající hlasitostí. Halou zaduněla zavíraná vrata a roboti se stáhli.

Na palubě ASKAHY nikdo netušil, co poplach znamená.

Důvod znal jen velký pozitronní mozek plně automatizovaného světa robotů: V souladu s jeho programem byl vznesen dotaz k centrální automatické, než započaly práce na přistavené lodi.

Rutiní otázka byla zodpovězena. Jen odpověď poněkud vybočovala z rámce zvyklostí. Centrální automatika lakonicky sdělila, že posádka ASKAHY má být v souladu se stavem krajní nouze dálkově usmrcena.

Pozitronika zahájila odpovídající opatření.

Stěny opravárenské haly začaly náhle rudě žhnout, ASKAHA byla hrubou silou tlakového i tažného záření stržena z lešení a vržena nazpět do horizontální chodby. Muži v křižníku se připoutali. Perry Rhodan se tvářil odhodlaně, ale v očích se mu zračilo vědomí neodvratného konce. Terminál měl být skutečně konečnou stanicí.

ASKAHA vylétla z šachty jako zátko, stoupala do výšky tisíc metrů k nebi světa robotů, a pak byla supersilným trakčním paprskem nešetně vržena do pětiúhelníkového přistávacího pole.

Rhodan zavolal Kalaka. „Přemostěte spojení regulátorů motorů!" nařídil mu. „Neberte žádné

ohledy na přetížení elektrárenského bloku. Musíme risknout všechno, rozumíte?"

Nepadlo jediné přebytečné slovo. U Kalaka to nebylo třeba.

„Byli jsme zaměřeni," zaznělo z reproduktoru. „K Terminálu se blíží čtyři tisícimetrové bojové lodi Tefrodů!" „Ksakru!" ulevil si Melbar Kasem

a schoval zbytek salámu. „To byl předkrm. Jen mi zvětšil chuť k jídlu!" postěžoval si.

„Jako moučník doporučuji planetu Terminál!" zapištěl myšob. „Kasome, ty žroute, nemohl bys..."

„Přemostění hotovo," zazněl v reproduktoru Kalakův hlas.

„Startujeme!" řekl Rhodan a prudce otočil šroubovitý regulátor příkonu, který nyní nekladl žádný odpor.

Motory zavly a zahalily bezprostřední okolí ASKAHY žhavým plynem.

Motory umlkly ve výšce asi sto metrů a těleso křižníku těžce žuchlo na plastický povrch přistávací plochy. Zvuk podobný zarachocení výstřelu doprovázel rozlomení podpěr. Trosky se rozlétly na všechny strany.

Podruhé lodí projel prudký otřes, když se kolem ní kladla pouta.

Melbar Kasom se vzdal svého šibeničního humoru a obrátil se na Pěny Rhodana.

Rhodan jen přikývl.

„Palba na projektoru pozemních pout a případného útočníka!" zařval specialista USO do mikrofону interkomu.

Když zaduněly první výstřely z impulzních a dezintegračních děl, ASKAHA se rozkývala jako plachetnice v bouři.

Kolem křižníku vzplály pruhy jasné jako slunce. Kovoplast se vypařoval, v povrchu přistávacího pole se objevily krátery, ze kterých vyvěral vroucí tekutý kov, rozléval se do mělkých jezírek a jeho stružky zasahovaly až ke křižníku.

ASKAHA se opět zvedla. Soustředěná palba z děl patrně zničila jeden nebo víc projektorů pout.

Čtyři tefrodské strážní lodě křižovaly sto tisíc kilometrů nad místem, kde ležela ASKAHA.

Pomalou klesaly, ale nevypálily jediný výstřel.

Rhodan se domníval, že ještě nedostaly rozkaz. Kdyby chtěly křižník zničit na místě, nenapravitelně by poškodily loděnici. Bezprostřední nebezpečí tedy nehrozilo, i když o trvání tohoto stavu si Rhodan nedělal iluze. Strážní lodě by zůstaly nečinné jen tehdy, kdyby byla jistota, že ASKAHA bude přemožena z povrchu planety.

Rhodan dal sledovat nejbližší okolí, aby se uchránil před překvapením. Ale na zemi se nic nepohnulo a strážní lodě zmizely.

Teprve když daleko v hloubi planetárního systému vzplála nepatrná vzdálená světélka, vytušil důvod odletu strážních lodí. Patrně tam zuřila bitva.

„Co to může být?" zeptal se Rhodan.

„Nerozumím tomu," odpověděl Tolot, který sledoval dění mezi umělými slunci. „Podle množství hvězd na obloze se nacházíme v přísně střežené centrální oblasti Andromedy. Je to šílená opovážlivost odvážit se napadnout Mistry ostrovů v jejich vlastní říši. Ať už se o to pokusí kdokoliv, proti Tefrodům nemá šanci."

„Příjem!" ohlásila radiová centrála. Rhodan a Tolot na sebe překvapeně pohlédli. Kdo může volat? Že by Tefrodové chtěli vyjednávat?

Perry uchopil mikrofon hyperkomu, ale kromě nedefinovatelného šumu neslyšel nic. Po dobu pěti minut zůstal na příjmu, a pak s pokrčením ramen přístroj vypnul.

* A *

„Kdo jsi?" zeptal se cizinec. Otázka nebyla položena akusticky, ale ve formě 5D impulzů. Log je přijal částí svého víceúčelového sektoru. Citlivý přístroj je nasnímal a předal příslušnému sektoru

Logova mozku, ve kterém se akustické vjemy formovaly na obrazy. Tím mohl robot slyšet, i když signály nepřišly přes sluchový orgán.

„Inteligentní stroj, stejně jako ty," odpověděl Log.

„Ty jsi mě ještě nepotkal?" zněla další otázka.

„Ne, ale přesto si nejsme cizí. Byli jsme vymyšleni, zkonstruováni a zhotoveni, ale vyvinulo se u nás vlastní vědomí, myslíme na naše okolí a zákony vesmíru." „Co je to vesmír?" Obě umělé bytosti si rozuměly, i když ani jeden neznal jazyk pána toho druhého. Nepoužívali řeč, 5D impulzy vedly přímo k představám. „Přišel jsem k tobě přes vesmír," odpověděl Log. „Vesmír, to jsou slunce, gigantické plynové koule, ve kterých probíhají termonukleární reakce, vesmír, to jsou planety, prachoplynová mračna, hvězdné ostrovy, kterým se říká galaxie, a živé bytosti, které pocházejí z planet a odlétají z nich, aby prozkoumaly vesmír." ;

„Teď rozumím," řekl Logův partner, „Tyto živé bytosti používají ke svým letům velké koule, kterým říkají kosmické lodě. Ty znám. V mé loděnici se opravuje nesčetné množství těchto koulí, pokud během svých cest utrpí nějakou škodu."

„Ve tvé loděnici? Jsi tedy vůdčím mozkiem Terminálu?"

„Představuji jen exekutivní propojení hlavní pozitroniky," zněla odpověď. „Ale co jsi myslel tím Terminálem?"

Log se pokusil svým 6D paravysílačem ovlivnit skryté asociace toho druhého. I pozitronní mozky mají cosi, co je ekvivalentem lidského podvědomí pokud mají vlastní vědomí. Obojí souvisí, a pokud existuje jedno, musí být i druhé.

Log vysílal současně i v 5D prostoru. „Moji přátelé nazvali tuto planetu Terminál. Přišli jsme k tobě z vesmíru, abychom si odpočinuli po dlouhé cestě. Tvoje pozitronika se dopustila osudného omylu. Vyhodnotila moje přátele jako nepřátele Terminálu a vystoupila proti nim."

„Hlavní pozitronika se nemýlí," zněla odpověď.

Ačkoliv byla odpověď negativní, Log napůl zvítězil. Jinak by musel být považován rovněž za nepřítele, pokud se prohlásil za přítele cizích astronautů. Ale stroj nespustil poplach, nýbrž diskutoval.

„Taky se nezmýlila," odpověděl Log. „Ale její úsudek se odvíjel od chybného vstupu. Logicky pak musel vést k chybnému závěru."

' „To je jasné. Ale kde se vzala ta chybná informace?"

" Log nyní vynesl trumf, kterým přebíjel argumenty stacionárních robotů. ' „Falešnou informaci vyslaly organické bytosti. Jak je známo, organické inteligence se téměř stále mýlí. Jejich správné závěry závisejí prakticky vždy na náhodě."

Robot psí současně zesiloval paramentální tlak na pozitronní podvědomí druhého.

„Organické bytosti...!" V „hlase" se poprvé objevil citový náboj, a to pohrdání. „Tvoji přátelé byli vyřazeni kvůli chybnému rozhodnutí organických bytostí?"

Logův pocitový sektor se dobře bavil nad pojmem „vyřazení". Cizí pozitronika uvažovala v úzkých pojmech své vlastní existence a toto schématické myšlení přenášela na organické tvory. Tato bytost byla ještě lidštější než Log doufal!

„Musíme mým přátelům pomoci!" naléhal Log.

„Ale jak? Hlavní pozitronika posuzuje každý případ podle sebe. Zavrhne moje návrhy proto, že pocházejí ode mě."

„Na to jsem nepomyslel. Ale co kdybys nedopravil povely na místo jejich vykonání? Jaké spojení by se uskutečnilo?"

„Takové propojení je možné jen pokud vychází od hlavní pozitroniky."

Ale Log už svými parasmysly objevil zapojení, které může všechny povely hlavní pozitroniky učinit iluzorními. Exekutivní robot je ale nemohl uskutečnit sám. Nejspíš ani nevěděl, že kterýkoliv Tefrod může odpovídající spojení zkratovat stačí zvednout poklop pozitroniky, nebo být

telekinet.

Log se bohužel nedostal k tomu, aby si svoje domněnky ověřil.

Hala se zachvěla prudkými otřesy a Log musel teleportovat, aby nebyl zasažen energetickými střelami. Hlavní pozitronika už o něm věděla.

I na povrchu planety se rozpoutalo peklo. Z nesčetných otvorů vylézali roboti a okamžitě útočili. Jejich humanoidní tvary z kovoplastového materiálu se roztékaly pod výstřely z ASKAHY, explodovaly nebo se rozplývaly do plynových výparů.

Přesto se jejich proud nezastavil.

Z antigravitačních šachet vyjela pásová vozidla a okamžitě zahájila palbu z dezintegrátorů a impulzních děl.

Když se zřítily poslední přistávací podpěry, muži v ASKAZE, kteří nebyli připoutáni, padali jeden přes druhého. Loď se převálila jako dětská hračka. Paprsky z dezintegrátorů poškodily její vnější opláštění a proměnily vyztužení i metr silné pancíře v nazelenale světélkující plyn. Termostřely vytvořily ve stěnách kulaté otvory a hluboké krátery. Dokonce i Icho Tolot byl bezmocný. Kdyby útočili Tefrodové, tvorové z masa a krve, pravděpodobně by je zahnal na útěk už jen pohled na jeho osobu. Ale roboty nemůže zachvátit panika.

Ivan Gorašin, mutant se dvěma hlavami a schopností vyvolávat jadernou reakci u všech sloučenin, ve kterých je přítomen vápník a uhlík, žádal už potřetí Rhodana, aby mu dovolil jít ven a uplatnit svoje schopnosti na útočníky. Pěny Rhodan potřetí odmítl. „Nemůžete učinit víc než naše děla," zněl jeho argument. „Jedině, že byste chtěl vyhodit do povětří polovinu planety." „Ale já bych se mohl teleportovat k hlavnímu automatu Terminálu," navrhl Gucky. „Malé atomové bombě neodolá ani nejlepší pozitronní mozek."

Rhodan odpověděl: „To je neproveditelné, dokud jsme drženi na této planetě. Nevíme, jak by Tefrodové zareagovali na zničení hlavní pozitroniky. Možná by nechali vybuchnout celou planetu."

Děla ASKAHY nepřerušila palbu a kolem lodi se zvedala dvě stě metrů vysoká stěna tvořená neustávajícím žářem. Za ní každou chvíli stoupal vzhůru hřibovitý obláček, když byl zasažen zásobníkem energie některého z robotů.

Přes panoramatickou obrazovku sjel namodralý blesk a žhnoucí stěna kolem lodi se rozkmitala. ASKAHA byla zasažena a znovu se rozkývala. Přes interkom přišla informace, že osádka palubního děla číslo čtyři dostala přímý zásah.

Pěny Rhodan zaťal zuby. Viděl umírat mnoho skvělých mužů někdy mu připadalo, že příliš mnoho. Přesto necítil nenávist k takovému protivníkovi, jakým byli Tefrodové. Tyto humanoidní bytos, ti z Andromedy nepoužívaly zákeřné prostředky Mistrů ostrovů, ale bojovaly otevřeně a bylo možné si jich vážit.

Když lodí otřásl další výbuch a ze sektoru u pólu byl hlášen požár, Rhodan promluvil k posádce. „Musíme se pokusit dostat do nitra Terminálu. Melbare, vy vezmete z výzbroje atomovou bombu a v nejhorším případě zahyneme s planetou. Tefrodi nás v žádném případě nesmějí zajmout. Překali by nás Mistrům ostrovů a náš původ by byl odhalen."

V těchto posledních minutách si nikdo nevšímal tefrodevských strážních lodí. Jen Icho Tolot si uvědomil, že opět zmizely. A náhle zapraskalo v reproduktoru hyperkomu. Operátor patrně nevypnul automatické propojení.

Zazněl známý hl*s hlas Arkonidana Atlana.

Pěny Rhodan vyskočil a hleděl na obrazovku jako na zjevení.

„Divíš se, Pozemšťane?" usmíval se záhadně Atlan. „Toužil jsem po tobě, to je všechno."

„Atlan!" zvolal Rhodan.

„Vím, že to jsem já, barbare. Neztrácej čas sentimentalitami. Kdy už konečně vstoupíte do transmiteru? Stojím přesně pět světelných let od systému Vrakoviště. Pospěšte si, než se to dově-

dí Tefrodi."

, Všichni na palubě naslouchali Arkonidanovu hlasu. Dokonce i Icho Tolot, kterého nebylo snadné překvapit, ze sebe chvíli nedostal slovo.

První se vzpamatoval Rhodan. Informoval mužstvo o změně situace a společně s Kasomem pospíchal do hangáru.

Kalak už stál před přístrojem. Jeho obličej se podobal masce z ebenového dřeva afrických Masajů.

„Transmitter je nepoužitelný," oznámil. „Z centra planety byly vyzářeny rušivé paprsky. Pokud vstoupíte do brány, dostanete se pryč, ale na CREST m určitě ne."

4.

Log skočil naslepo. Když se materializoval, nalézal se před příčkou vysokou jako brána, kterou hlídali dva roboti.

Zaregistroval, že načervenalé svítící oči jsou namířeny na něj, ale paže se zbraněmi zůstávají spuštěné. Roboti patrně nevěděli, jak mají zareagovat na zjev kovového trpaslíka. Nic takového nebylo zakotveno v pozitronní šabloně jejich chování. *

Log ale nezachytil ani žádné impulzy» kterými by roboti oznamovali událost centrále. Proto se pokusil projít kolem.

Roboti okamžitě zvedli zbraně.

„Jsem inspektor Mistrů ostrovů," vyslal Log.

Robot odpověděl na stejné frekvenci:

„Neexistuje žádná informace, jak se máme chovat vůči inspektorům Mistrů ostrovů."

„Jistě," odpověděl Log. „My inspektoři jsme nadřazení všem robotům i Tef rodům. Nikdo nemá právo od nás cokoliv vyžadovat. My jsme vašimi pány tak jako Mistři ostrovů jsou pány Tefrodů."

„Pokud stojíš nad námi," odpověděl robot, „musíš být mocnější než jsme my. Ukaž nám svou moc."

To bylo Logovi vhod. Telekineticky zvedl hlavně jejich zbraní, takže ústí mířila do stran.

„Stačí. Můžeš projít."

Log jim nevěřil, ale prozkoumáním logického sektoru se přesvědčil, že roboti nechystají žádnou past.

Křídla vrat se rozjela a Log vstoupil. do sálu s kruhovým půdorysem o průměru sto metrů a výšce deseti metrů. To, co dělalo dojem silné stěny, byly regály.

V těchto krychlovitých regálech bylo uskladněno nejméně dvacet tisíc bojových robotů.

Všechny stroje byly deaktivované a vycházelo z nich jen rozptýlené záření nepatrné udržovací energie. Log uvažoval. Nemohl by tefrodské roboty přeprogramovat a nasadit proti jejich vlastním pánům? Bylo by možné osvobodit tým ASKAHU?

Tak jednoduché to jistě nebude, pomyslel si, a náhle ucítil závan vzduchu. Vedle něj se materializoval Gucky.

„Zdravím tě, kámo! Můj náramkový přístroj mi ukázal, kde jsi. Byl jsem svědkem tvého hrdinského činu. Gratuluju!"

„Ty jsi zachytil moje impulzy pomocí přístroje v náramku?" zděsil se Log. „Pak ale o mně musí vědět i hlavní pozitronika!"

Myšob se ušklíbl. „Zapomínáš, že jsem nejen mimořádný důstojník Impéria, ale .li specialista USO. Desetileté studium a školení agentů ze mě učinily génia mezi specialisty tajných služeb. Tvou frekvenci jsem odposlouchával už na Runawayi, takže jsem věděl, jak si mám nastavit náramkový přístroj."

„To je otřesné! Kdo žije mezi Pozemšťany, automaticky se stane géniem! Podobáte se mým

zhotovitelům. Jako byste se učili od nich."

„Kdo to vůbec je?" zeptal se rychle myšob.

„To není důležité. Jsou mrtvi už celá staletí. Raději se poradíme, co s těmi roboty."

Gucky si zamyšlené měřil řady robotů. „Co kdybychom je přeprogramovali jen částečně, a pak aktivovali? Nevěděli by, proti komu mají bojovat a stříleli by na všechno, co potkají. Aspoň bychom si užili legraci."

„Jsi chytrý," odpověděl Log. „Myslím, že jsem tě podcenil. Na něco takového bych nepřišel. Než jsi se objevil, právě jsem přemýšlel, že roboty úplně přeprogramuji a pošlu na povrch."

„Začneme," řekl Gucky. „Já jsem plán vymyslel, ty ho provedeš." Pak se zaposlouchal do myšlenkových impulzů. ASKAHA byla právě napadena hlídkujícími křižníky a impulzní paprsek usmrtil dva spojaře. „Pospěš si. Logu!" zašeptal.

* A *

Perry Rhodan na chvíli neviděl nic než rudé kruhy v naprosté tmě.

Zásah projel můstkem ASKAHY a rozžhavený vzduch bodal do plic. Kdosi zasténal.

Pak zazněl Tolotův hlas: „Oba radisté jsou mrtvi, pane. Ostatní mají lehká zranění."

Perry Rhodanovi se opět vracel zrak. Nejprve rozeznal jen nezřetelné obrysy přístrojů, trosek i mužů, pak i podrobnosti.

Měli velké štěstí.

Impulzní paprsek prošel můstkem aniž by uvolnil svou energii. V opačném případě by nikdo nezůstal naživu.

„Kde je Gucky?" zeptal se Velký administrátor.

„On a Log jsou přátelé," poznamenal Baar Lun. „Možná skočil za robotem."

„Ano, ale kde je Log?"

„Pusťte mě ven, pane. Najdu je oba."

ASKAHOU otřásl další náraz a hned po něm zazněl typický zvuk výbuchu tříštivé nálože.

Kulová loď se zhoupla a pak se opět vrátila do výchozí polohy.

„Bomby!" zvolal John Marshall. „Strážní lodě vrhají bomby!"

Nad ASKAHOU se zvedalo jasně zářící slunce. Vnější plášť křižníku se rozžhavlil a členové posádky si zaklapli helmy, pokud to neudělali už dávno.

„Opustit ohrožené palebné pozice!" nařídil Rhodan. Bylo jasné, že na obvodu lodi se už nelze zdržovat.

Pak se ve výšce deseti kilometrů objevil přízrak, který okamžitě zahájil palbu na strážní lodě.

Tlakové vlny otřásl ASKAHOU. Něco takového mohly dokázat jen zbraně CRESTU III.

V místě, ze kterého střílely strážní lodě, se zvedl oblak žhavého plynu. Ještě než stačil nabýt typického hříbovitého tvaru, následoval jej další. Už třetí strážní loď byla zničena.

Na nebi vybuchla čtvrtá loď a najednou bylo ticho. Ve veliké dálce interplanetárního prostoru zablikaly světelné body a stále se vzdalovaly od Terminálu.

Ale ani ultrabojová loď nemohla dlouho vzdorovat celé flotile, když pominul moment překvapení.

Muži z ASKAHY byli opět sami.

Gucky a Log se dematerializovali v okamžiku, kdy padly první výstřely.

Duchové, které sami vyvolali, znali jen povel k ničení a oni dva se málem stali prvními oběťmi.

Teleportovali se za první ohyb chodby a sledovali, jak první bojovní roboti opustili skladiště. Oba strážci byli zničeni.

Netrvalo ani pět minut a dvacet tisíc robotů se dalo na pochod.

Gucky a Log se museli opět teleportovat. Tam, kde stáli, už vřel roztavený kovoplast. Skok za skokem ustupovali před roboty, kteří stříleli po všem, co se hýbalo. Zničena byla i rozvodná

stanice a elektrárna a z pracovních robotů zbyly hromádky roztaveného kovu nebo obláčky jemného prachu.

Pak se ovšem zapojila hlavní pozitronika opravárenské planety. To, co Log zažil už jednou, se opakovalo jen ve větším měřítku.

Hlavní pozitronika Terminálu disponovala možnostmi obrany, o jakých se Logovi a Guckymu ani nezdálo.

Uvolněná jaderná energie rozpoutala takovou/zničující vichřici, že armáda dvaceti tisíc bojových robotů byla smetena během několika okamžiků.

Útok na vnitřní zařízení loděnice se nezdařil.

Gucky a Log nemohli telekineticky bojovat s roboty, kteří se náhle vynořili ze všech stran.

Věděli, že hlavní pozitronika čeká jen na to. V okamžiku, kdy by prozradili svou pozici, by označený sektor zmizel v jaderném výbuchu.

Obě bytosti si na okamžik odpočinuly v prázdném skladu. Naslouchaly myšlenkovým impulsům z ASKAHY a dověděly se o Allanově pokusu o záchranu. Byly informovány o přiletu dalších strážních lodí. Útok robotů byl zastaven, ovšem museli počítat s palbou shora. „To je konec," zasténal Gucky. „Ne!" zvolal Log. „Můžeme se odvážit ještě jednoho pokusu. Když se nezdaří..." Nedomluvil, ale myšob věděl, co chtěl říci. Vyslechl Logův plán a věděl, že představuje obrovské riziko. Co ale ještě mohli ztratit?

Gucky tedy pozorně vyslechl, co mu Log říkal a pak se cesty obou postavicek rozešly.

Myšob se materializoval v jedné z vedlejších rozvodn vřadypřítomné automatiky. Zbraň tasil ještě před teleportací. Bez záměru vypálil několikrát proti rozvodné desce, až se kovoplast roztavil. Bojovní roboti okamžitě vpadli do místnosti ale Gucky už byl pryč.

Vynořil se ve skladu dezaktivovaných robotů. Rozstřílel aktivovací automatiku a na poslední chvíli unikl střelám šesti strážních robotů.

Příští stanicí byla opět rozvodna. Tentokrát se myšob ke střelbě nedostal. Včas rozeznal past.

Deset bojových robotů stálo v řadě před rozvodnou deskou a spustilo palbu v okamžiku, kdy se materializoval. Myšob unikl jen díky tomu, že se zhmotnil pod stropem a ne na podlaze rozvodny.

Od této chvíle musel myslet i jednat rychleji než hlavní pozitronika. Věděl, že důležité stanice jsou už zajištěny.

Zbývala nepatrná naděje. Že totiž hlavní pozitronika považuje sebe samu za příliš všemocnou, než aby se chránila bojovými roboty. Byla to pravda.

Gucky přistál v polokulové místnosti o průměru asi tří metrů.

Hlavní pozitronika se nejen cítila všemocná, ona taková skutečně byla. Myšob cítil, jak se cizí parapole stahuje kolem jeho mozku jako ocelová obruč. Chtěl teleportovat, ale nemohl. Jeho schopnosti byly ochromeny.

Gucky musel myslet na Loga, který se právě měl vynořit v prostoru exekutivní pozitroniky. Bude ztracen, pokud Gucky neprovede svůj úkol.

Bez naděje na úspěch použil svoje myšlenkové proudy. Musel pracovat naslepo. Šlo o téměř bezvýhodnou opovázlivost, pokud neznal na milimetr přesně výchozí bod parapsychických sil. Myšob to věděl, ale počítal s náhodou.

Jeho telekinetické síly pronikly do pozitronního pole hlavní automatiky, bojovaly proti a pokoušely se způsobit tolik škody, kolik jen šlo.

Po necelých třiceti vteřinách narazily jeho 5D parapsychické proudy na neviditelnou zeď. Byl bezmocný.

Pokud se nestane zázrak, z tohoto vězení nevyjde.

* * *

Allan zuřil.

V Pěným Rhodanovi a sobě viděl dva blázny, kteří si tak dlouho zahrávali, až našli přemožitele. Poslední pokus o průlom byl dokonale naplánovaný. Během spojení přes hyperkom měli specialisté CRESTU III zaměřit pozici ASKAHY s přesností na padesát tisíc kilometrů. To úplně stačilo, aby se srovnáním se souřadnicemi planetárního systému Vrakoviště zjistilo, žeASKAHA se nalézá na páté planetě.

CREST III vstoupila do lineárního prostoru a okamžitě po výstupu musela bojovat se čtyřmi křižníky.

Půl minuty to vypadalo, že se husarský kousek podařil, pak ale málem došlo ke zničení ultrabojové lodi. Bojové svazky Tefrodů zaútočily a nasadily protipólová děla.

Těsně před zhroucením ochranného štítu nařídil Atlan ústup. "

„Protivník je příliš chytrý a udatný,"

konstatoval Arkonidan. „Nevěděl jsem, že kromě Pozemšťanů existují jiní podobní válečníci.

Navíc mají obrovskou přesilu. Průnik doAndromedy nebyl připraven!"

„To jsme měli vypracovávat plán deset tisíc let jako Maahkové?" zeptal se klidně Cart Rudo.

Atlan rezignovaně mávl rukou. „Samozřejmě máte pravdu, ale na druhou stranu s jedinou lodí a hrstkou mužů nedobýdíte galaxii."

„Přišli jsme sem, abychom prozkoumali terén. Reginald Bull zatím připravuje invazní flotilu. Měl byste vědět, že Pozemšťané nikdy neměli převahu. Tenhle boj nám byl vnucen. Kdyby nebylo individuálních aktivit Perry Rhodana, Mléčná dráha by byla dávno zaplavena pomocnými národy Mistrů ostrovů."

„Tohle všechno vím," odpověděl tiše Atlan a s bezvýrazným obličejem hleděl na čelní obrazovku.

Po deseti minutách naprostého ticha se Arkonidan napřímil. „Učiníme ještě jeden pokus. Poletíte lineárním prostorem a do normálního vstoupíte deset milionů kilometrů nad pátou planetou. Samozřejmě budeme okamžitě pod palbou. Dáte vypálit salvu a opět zmizíte. Doufám, že odlákáme alespoň polovinu Tefrodů od páté planety. Pak se vynoříme jen několik kilometrů nad ní. Rozuměl jste mi?"

* A *

Log se materializoval v protáhlé místnosti exekutivní pozitroniky.

Ve stejném okamžiku propukla bouře energetických výbojů.

Log se stačil zachránit skokem do paraprostoru a podařilo se mu to, co nedokázal žádný organický teleporter zhmotnil se v paraprostoru.

Jeho vědomí se probudilo uprostřed načervenalé mlhy. Pokusil se orientovat v této nedefinovatelné hmotě a po čtvrt hodině zachytil 6D rozptýlené záření pozitroniky, pracující na 5D bázi. Uvažoval, co dělat. Z exekutivní pozitroniky nebylo v paraprostoru nic vidět. Log pochopitelně neočekával nic jiného. Svůj plán vystavěl spíš na intuici. Znal zranitelné místo exekutivní pozitroniky, ale nemohl do něj.

Neustálé šumění 6D rozptylového pole jej iritovalo a pokoušel se je vypudit z mysli. Ale pak ho něco napadlo.

Co kdyby se pokusil vyslat 6D paraimpulzy tak, že by jako jejich dráhu použil už existující vyzářování přístroje? Log se koncentroval. Bylo těžké vyhledat v nestabilním parakontinuu 4D původní zdroj 6D rozptýleného vyzářování. Neustále do něj zasahovaly cizí interferenční pole oddělujících stěn a odlákávaly duchovní tykadla robota ke stopám, které nevedly k žádanému cíli. Obrazy neznámých místností, rozeznatelné jen jako stíny, se měnily jako obrázky v kaleidoskopu.

Když už Log věřil, že je u cíle, postavila se před něj neobyčejně silná stěna 5D vyzářování. Šlo o parapast. Ale ne pro Loga. Robot zesílil svoje 6D paraimpulzy a přerušil vysílání 5D záření.

Parapast by dokázala zachytit každého organického mutantu, jenže Log nebyl organický mutant.

Byl inteligentní stroj, zkonstruovaný za jistým účelem a vybavený vědomím a již po několik století byl ponechán sám sobě. Dal by se srovnat s Posbiy, příslušníky autarkní rasy robotů, jejímž domovem byla První galaxie, a kteří se spojili s Pozemšťany jen s tím rozdílem, že Posbiové neměli paraschopnosti.

Robot psí prolomil past a pronikl do 4D existenční roviny opravárenské planety Terminál a do exekutivní pozitroniky.

Naleží spojení, které mohlo naráz odpojit veškeré obranné zařízení planety a nic s ním nesvedl. Jeho vlastní rovina byla příliš vzdálená od roviny Terminálu na to, aby mohl telekineticky překonat propast páté dimenze.

Log si uvědomil jinou věc: Výboje ustaly.

To je logické, řekl si. Hlavní pozitronika musela pozorovat jeho teleportaci a zjistila, že ve 4D smyslu není na stejném místě. Nemohla vědět, že teleporter je od 4D paraprostoru oddělen věčností.

Všechny tyto úvahy .se uskutečňovaly ve zlomcích vteřiny. Logův pozitronní mozek byl schopen provádět během jediné jediné vteřiny asi sto tisíc různých operací.

A tak mohl jednat prakticky ve stejném okamžiku, kdy si uvědomil nepřítomnost smrtících výbojů.

Vklouzl zpátky do 5D kontinua, vytáhl odtud třicet procent své telekinetické parasfly a v příštím okamžiku zmizel společně s exekutivní pozitronikou v 6D paraprostoru.

* * *

Muži z ASKAHY mohli mluvit o štěstí, že se posádka tefrodských strážních lodí snažila uchránit povrch loděnice. Na podezřelý křižník svrhávali jaderné bomby o výkonu 0,1 až 0,3 megatuny. Perry Rhodan pochopil, že poslední okamžik k opuštění lodi byl zmeškán. Teď už by se nikdo nedostal ven živý. Malé raketové bomby Tefrodů zahálily ASKAHU do žhnoucích koulí o průměru padesáti metrů. Horní paluba až k prstencovému výběžku, obsahujícímu motory, byla jediným polem hořících trosek. Kdyby se Pozemšťané mohli na loď podívat zvenku, připadala by jim poloviční.

Bylo jen otázkou času, kdy bude zničena i druhá polovina.

Ve vzdálenosti deseti kilometrů se snášely k povrchu planety eliptické pomocné lodě. Výsadek! Bombardování mělo protivníka patrně jen zastrašit. Rhodan i Tolot věděli, že Tefrodové je chtějí dostat živé. Určitě by se rádi dověděli, kdo tak relativně snadno ukořistil jejich křižník. Rhodan vydal rozkaz, aby se všichni muži shromáždili v hangáru, ve kterém stál nepoužitelný transponder.

„Nemůžeme se udržet,“ řekl jim. „Ale vypadá to tak, že strážní lodě nás neměly zabít, jen vysílit a zbavit odvahy.“

„To nás tedy neznají!“ vykřikl jeden z mužů.

Perry pohlédl na rozložitého seržanta s červenými tvářemi a zrzavými vlasy a musel se usmát.

„Ano, opravdu nás neznají. Dal jsem rozkaz k zastavení palby, aby si protivník myslel, že loď už není schopná obrany. Pozemní výsadek zaútočí v okamžiku, kdy strážní lodě přestanou bombardovat. Naše obsluha děl nechá komando přiblížit na vzdálenost sto metrů, a pak spustí palbu.

Protivník bude překvapen, v tom okamžiku přejdeme k protiútoky a proboujeme se ke vstupu do podzemních prostor. Co bude dál, nedokážu odhadnout.“

V tom okamžiku ustalo bombardování.

John Marshall se zeptal: „Co bude s Guckym, pane? Nemůžeme ho přece opustit.“

Perry nejprve vyslechl hlášení, že se výsadkové komando dalo do pohybu, a pak se otočil k telepatovi:

„Několik lidí zůstane tady například já a počkáme na myšoba. Kromě toho je potřeba hlídat, jestli transmitter nebude opět použitelný.“

„Zůstanu s vámi, pane,“ řekl na to Marshall a hlásili se další, včetně toho korpulentního seržanta. Perry Rhodan to odmítl. „Pokud pronikneme do nitra planety, možná myšoba najdeme. Domnívám se, že tam někde je.“

Děla ASKAHY zaduněla.

„Otevřte přičku!“ nařídil Rhodan a zaklapl si přilbu. Pak uchopil těžkou zbraň a vykročil k východu z lodi.

Křídla dveří se před ním neslyšně rozjela. Na první pohled bylo jasné, že neočekávaný útok z ASKAHY vnesl spoušť i zmatek do útočícího komanda Tefrodů. V prvním okamžiku se nezmohli na odpor.

Rhodan mávl rukou a chtěl vydat rozkaz k opuštění lodi, ale najednou se na horizontu objevil celý řetězec svítících bodů.

V příštím okamžiku už na spodní polovinu ASKAHY dopadla první salva z energetických děl. Když mohl Rhodan opět zvednout hlavu, křižník ležel našikmo. Hangár, ve kterém byli, se u tohoto typu lodi nalézal sto metrů nad spodním pólem. Těchto sto metrů bylo stlačeno na necelých deset Z ASKAHY už existoval jen prostředek s prstencem motorů kolem rov. Děla už neexistovala.

Pak Rhodan uviděl druhou vlnu pozemního útoku a otočil se ke svým mužům:

„Průnik by byl v tomto okamžiku nesmyslný. Zůstaneme tady.“

Prostorem hangáru prošlehl blesk energetického výboje, ale výstřel nedopadl.

Obměnce Tefrodů aktivovaly motory a v největším spěchu startovaly.

O chvíli později bylo jasné, proč. Z nebe se snesl nazelenale svítící přízrak, opsal oblouk a chystal se na přistání.

HDŠ-tít vydržel soustředěnou palbu impulzních a dezintegračních děl a jen tlaková vlna, způsobená změnou kurzu, odmrštila loď Tefrodů jako míč. CREST III minula přistávací pole, zvedla se a chtěla dosednout na vedlejší,

Z Terminálu se okamžitě zvedl namodrale svítící energetický štít.

Kapitán v posledním okamžiku zvedl ultrabojovou loď.

Nahoře vybuchly první gigabomby vyslané z tefrodských lodí.

Perry Rhodan si s bolestí v srdci uvědomil, že modrý ochranný štít je jen 4D povahy. Paprsky, vyzařující předmět, přepravovaný Iransmitterem, - kdyby jím prošly kdyby transmitter nebyl rušen.

Když muži začali křičet, Rhodan v prvním okamžiku nevěděl, co se děje. Domníval se. Že ztrácejí nervy, otočil se – a uviděl, že oblouková brána se rozsvítila.

„Interferenční pole zmizelo!“ volal Kalak.

V několika následujících minutách jednal Perry Rhodan jako v tranzu. Dal rozkaz Melbaru Kasomovi, aby instaloval bombu a posádku poslal do transmitteru.

Poslední zůstali mutanti, Melbar Kasom, Baar Lun a on sám.

„Marshall, Kasom, Gorasin, Noir, Lun!“ vyjmenoval hluše a nepřestával myslet na Guckyho.

„Vstupte do transmitteru!“

Kasom něco zavrčel, ale Rhodan nestrpěl, aby jeho rozkaz nebyl proveden.

Na palubě zničené ASKAHY zbyl jen Perry Rhodan a Icho Tolot.

A najednou se těsně vedle něj zvedl třpytící se vzdušný vír a zazněl myšobův ostrý hlas:

„Allan vám vzkazuje, abyste už konečně vlezli do transmitteru, vždyť kvůli čemu tady asi je?“

Velký administrátor se zapotácel. Nic nechápal.

„Kdo nám co vzkazuje? Atlan? Odkud sem přicházíš?“

„Z CRESTU III, co bych dělal jinde? Pospěšte si! Atlan se nehodlá zdržovat," Perry, stále jako v omámení, vkročil do ozářené brány. Ještě když se materializoval na CRESTU III, myslel na křik Tefrodů a bombu, jejíž odpálení Tolot načasoval na půl minuty. „Vy Pozemšťané se nikdy nenaučíte nestrkat nos do věcí, které by vás mohly stát víc než ten nos."

* A *

O šest hodin později se CREST III nacházela na útěku, který neměl konce. Perry Rhodan několik hodin spal a na útrapy posledního dobrodružství zapomněl. Buněčný aktivátor tepal na jeho hrudi a rychle regeneroval jeho psychickou i fyzickou energii.

Pak se na hodinu a půl posadil k palubní pozitronice a spolu s několika logiky a hlavním matematikem vyhodnocoval události z nasazení ASKAHY.

Muži i stroj došli ke stejnému závěru, že totiž Mistři ostrovu s pomocí Tefrodů vytvořili neskutečně účinný obranný systém.

Tefrodi byli schopni na kterémkoliv myslitelném ohroženém bodě aktivovat tak zvaný situační transponder.

Nyní tedy věděli, proč se tefrodská flotila objevila tak brzy po přiletu Maahků.

Po vyhodnocení byl Rhodan velmi zamyšlený a tichý. Tefrodi se podobali lidem nejen stavbou těla, ale měli stejné bojového ducha, vynikající techniku a nejednali o nic méně chytře, než by to dokázali Pozemšťané.

S Allanem se dohodli, že sluneční systém pojmenují Vrakoviště a na Rudé oči zapomenou.

Tento Sluneční systém, jak určili astronomové CRESTU [II. se nalézal v hloubce asi tisíc světelných let v zakázané zóně Andromedy. Mimo jiné byl v přímé lince mezi Kulakovým kosmodromem, systémem slunce Atrun a vlastním jádrem galaxie.

* Perry Rhodan sám nevěděl, jestli má zůstat v zakázané zóně nebo se stáhnout ke kosmodromu.

O tom se chtěl poradit s důstojníky a logiky. :? ?

i Ted' ale šel k Tolotovi a cestou musel projít kolem Guckyho kabiny. Dveře byly pootevřené a Rhodan se musel usmát, když si vzpomněl na zážitek z ASKAHY, když ještě kotvila na Runawayi.

Jenže Gucky už nikdy nebude moci básnit s Logem. Robot se ztratil. Myšob říkal, že se pokoušel vypnout paprsky, které rušily transponder, a přitom byl patrně sám zničen.

Rhodan věděl, že na něj nikdy nezapomene. Ta umělá bytost byla ve svém jednání neobyčejně lidská — a zachránila jeho a nejlepší mutanty Solárního impéria. V příštím okamžiku sebou Rhodan škubl, zbledl, na čele mu vyvstal pot a zuby zacvakaly jako při zimnici.

Nevěřil na duchy, ale jak si měl vysvětlit hlas, který vycházel z Guckyho kabiny a pateticky recitoval:

„Ohnivá brána před Atrunem jasně zaplanula.

Naše vlajková loď dorazila k transponderu..."

Do toho vpadl Guckyho pištivý hlas:

„Sluneční systém se zachvěl v základech, protože Lucky Log z něj udělal pudink..."

A zase se ozval charakteristický tón Logova hlasu: „...ale Gucky, ten zářný hrdina, jej proměnil v pole dozrávajících mrkví..."

Myšob nadšením vypískl a do toho zai' zněl Logův smích.

Pěny Rhodan nahlédl dovnitř.

Obě bytosti myšob z planety Tramp a psí robot z planetoidu Runaway dřepěly zavěšeny na pohovce a právě notovaly pozemskou píseň ze starých zlatých! časů zámořských plaveb.

Rhodan v sobě nenašel sílu přerušit je a vyptávat se. Svůj úmysl odložil na pozdější dobu a tiše za sebou zavřel. "